ABONNEMENTS

Indochine		Union postale	
Un an.....	8 $ 00	Un an....	10 $ 00
Six mois...	5 00	Six mois..	6 00

Annonces Légales
0 $ 50 la ligne de 6 points sur justifications de 9 cicéros quelle que soit la page

Annonces Commerciales
On traite à forfait

Dông-Pháp Thời-Báo

NĂM THỨ HAI SỐ 327
Ngày thứ hai
24 Août 1925

Tổng-lý : NGUYỄN-KIM-ĐINH
Chủ-bút : NAM-KIỀU

Le Courrier Indochinois
東法時報

MỘT TUẦN XUẤT BẢN 3 LẦN, NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

BẢO QUÁN
71, đường Mac Mahon, 71
SAIGON
Dây thép nói (Téléphone)
Số 324

GIÁ BÁN

Đông-Pháp		Ngoại-Quốc	
Một năm...	8 $ 00	Một năm...	10 $ 00
Nửa năm...	5 00	Nửa năm...	6 00

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thơ đề gởi
M. NGUYỄN-KIM-ĐINH
Bản báo sẽ việc buôn bán hay là việc giao thương nghị trước

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 5971

XÀI TIỀN!

Ai không có lúc xài tiền, ai có tiền mà không có lúc xài tiền ; có tiền mà xài tiền, tưởng như là một việc rất tầm-thường, không cần phải nghị-luận làm chi cho nhàm tai độc-giả. Nhưng suy nghĩ cho kỹ, trong thế-gian có mấy cách xài tiền, xài tiền thế nào thời có ích, xài tiền thế nào thời không có ích ; người xài tiền thế nào là người biết xài tiền, người xài tiền thế nào là người không biết xài tiền. Vậy thì cái vấn-đề xài tiền, tưởng cũng là một cái vấn-đề nên bàn đến.

Trước hết nói về hạng kiếm ra được tiền mà xài tiền. — Hạng kiếm ra được tiền, tức là hạng người có chức-sự, có nghệ-nghiệp, như là người làm ruộng, người làm thợ, người đi buôn, người làm quan, các người làm việc. Ai cũng phải có ăn-mặc, vậy thì những sự chi tiêu về ăn-mặc không phải nói đến. Song ăn-mặc cũng nên theo thường-thường bậc trung, mà chớ nên quá độ. Thử coi ngoài sự chi-tiêu về ăn-mặc, thì những người kiếm ra tiền chi-tiêu về việc gì, không dám nói toàn-thể, trong một trăm người thời họa chăng được tám, chín người là biết dùng đồng tiền vào những cang-cuộc có ích-lợi, còn kỹ dư nếu không dắc đồng-tiền vào nẻo hư-danh hão-huyền ; thì cũng đem đồng-tiền vào cuộc tiêu-khiển vô-ích. Mua một cái phẩm-hàm, lo một chỗ danh-vị, có người chịu bỏ ra hằng đôi ba ngàn, vì có ai sẵn dạ nhiệt-thành, đem lòng ưu-ái, vì công-tâm, vì công-nghĩa, đề xướng lên những cuộc ích-lợi, thì đả khư-khư giữ lấy bột-phơi, hình như giao cái tánh-mạng vào trỏng, không dám mở đến. Lở ra một đôi khi vì danh-diện, vì phẩm-giá mà phải ký tên quyên vào một món tiền nhỏ nào thì đả chua-xót ngậm-ngùi, rõ thiệt là đồng-tiền liền khúc-ruột !

Ôi ! Một món tiền biết dùng, thì được một việc có ích, một người biết dùng tiền, thì được nhiều việc có ích, nếu biết gom nhiều người biết dùng tiền lại, thì thương-cuộc lớn thế nào mà không làm nổi ; nông-đoàn lớn thế nào mà không tính xong ; các công-cuộc kỹ-nghệ tốn-kém thế nào mà không lo được, hạnh-phước cho quốc-dân biết là dường nào !

Lại còn một hạng quen thói sa-ba, đem đồng-tiền cúng vào thần ngoại-hóa, nào giày, nào nón, nào áo, nào quần, thay-đổi nhau mà chưng-diện, rạp hát tối nào cũng đông ; cao-lâu lúc nào cũng chật ; ấy là chưa nói tới những cuộc mua vui đỗ quán xiêu đình, trăm ngàn đỗ một trận cười như không ! — Đã hay rằng kiếm ra được tiền thì xài, tiền của mình mình xài, không ai có quyền ngăn-giữ được. Vả lại có làm-lụng khó-nhọc thì phải có chơi-bời tiêu-khiển, hàng lâm ra mình không mua thì bán cho ai ? Cuộc vui bày ra mình không chơi thì lấy đâu có lợi ? Thử coi như người nước văn-minh, họ cũng chẳng chơi-bời gấp trăm gấp ngàn mình đấy ư ? Họ chẳng cũng phao-phí gấp trăm gấp ngàn mình đấy ư ? Nhưng mà, sao chẳng nghĩ người các nước họ chơi-bời phao-phí, đối với một mình thì có hại, đối với xả-hội thì không hại gì, vì những cuộc chơi-bời phao-phí ấy, lợi-quyền đều do tay người trong nước, đồng-tiền nếu không ở tay người nầy thì ở tay người nọ, không hề lậu-chi ra ngoài ; chớ còn như người mình đồng-tiền càng xài vô-ích lắm, thì ngoại-hóa càng bán chạy nhiều, tiền của lậu-chi ra ngoài, không mấy lúc mà đến hết, bây giờ gặp những việc xài tiền có ích thì lấy tiền đâu mà xài ? Vả chăng người mình ngày nay, thế yếu, phận hèn, người ngu, của ít, những việc cần-yếu có quan-hệ đến tánh-mạng như học-vấn, canh-nông, kỹ-nghệ, thương-mãi, thì sao không thấy đem so-sánh với người Âu-Mỹ, mà chỉ so-sánh nguyên một việc xài tiền, con ánh-ương cố phình bụng lớn bằng con bò không khéo đến bể bụng mà chết !

Nầy ai chẳng thấy cảnh-trạng người mình ngày nay, biết bao kẻ lầm-than khổ-sở, đói không cơm mà ăn ; lạnh không áo mà mặc : vì mình biết dùng đồng-tiền cho phải đường, thì không giúp-đỡ đồng-bào bằng cách trực-tiếp, cũng có thể giúp-đỡ đồng-bào bằng cách gián-tiếp, công-đức cũng góp đặng một vài ! Ngặt vì người mình phần nhiều đã quá đắm về cái khoái-lạc chủ-nghĩa, chơi-bời phóng-túng, miệt-mài trong cuộc truy-hoan, bỏ đi hằng ngàn hằng muôn mà không biết tiếc. Cổ-thi có câu : « Bất tri mãi tận Tràng-an tiếu, hoạt đắc thương sanh kỷ hộ bần ». Nghĩa là « Tràng-an bán sạch trận cười, thương sanh cứu được bao người lầm-than ». Nào những bậc phong-lưu phú-quí công-tử vương-tôn có nghĩ tới đồng-bào thì nên mau-mau hồi-tâm tỉnh lại !

Trở lên trên nói về hạng kiếm được tiền mà xài tiền, bây giờ xin nói về hạng không kiếm được tiền mà cũng xài tiền. — Kiếm được tiền mà xài tiền vô-ích còn không nên, huống chi không kiếm được tiền mà chỉ biết xài tiền, thì lại càng nguy-hiểm lắm. Những hạng phong-lưu công-tử, nhờ có cơm cha áo mẹ, không phải lo-lắng gì đến sự sanh-nhai, sẵn tiền sẵn bạc, tha-hồ mà tiêu, tha hồ mà phá, cao-lâu rạp hát ấy là vỏ-đài ; thần ngoại-hoá ấy là bạn thiết ; cái danh-hiệu « công-tử Bột » không chỉ vào những hạng người ấy mà ai ? ! Ôi, đồng-tiền là một vật quí, vì thử lọt vào tay người biết tiêu xài, thời làm được bao nhiêu việc hay, thành được bao nhiêu việc lợi ; thế mà lọt vào tay những kẻ ấy, thì chỉ là một vật làm cho tinh-thần trác-táng, chí-khí suy-đồi ; không những hại riêng cho một thân mình mà lại hại chung cho cả xã-hội, đó là hạng có tiền mà xài tiền, lại còn một hạng vô căn-bổn, vô nghệ-nghiệp, du thủ du-thực, tay kiếm ra không được một đồng, mà bụng muốn xài những trăm ngàn đồng, trong túi không có tiền thì chồi, nếu có tiền thì lập-tức phao-phí vào những cuộc rượu-chè cờ-bạc, tới khi cùng-quẫn, đói ăn vụng, tùng làm càn, lừa-đảo sanh ra bởi đó trộm-cướp sanh ra bởi đó trăm ngàn điều bất-lương ở đời cũng đều sanh ra bởi đó cả. Xài tiền như thế cũng lại là một cách xài tiền !

Nói rút lại, đồng tiền là một vật lưu-thông, trao-đổi người nầy qua người khác luân-chuyển xứ nầy qua xứ khác, có nhiệm-vụ đồng-tiền chỉ để mà tiêu dùng, vậy thì có tiền mà không tiêu, chẳng hoá ra anh đầy-tớ giữ tiền, nhưng mà xài thì xài, xài mà nên công nên việc, nên danh, nên giá ích-lợi cho đồng-bào thì nên, xài mà táng thân, bại chí, tan cửa, nát nhà, di-hại cho xã-hội thì không nên. Ai ơi có tiền phải nên biết cách xài tiền ! ! Phải nên cẩn-thận về cách xài tiền ! !

NAM-ĐẰNG

Đâu dội trạng đứng cho MẤY ÔNG HỘI-ĐỒNG

Anh em tôi là bọn quê hèn dốt-nát, quanh năm chỉ lục-đục nơi chốn quê mùa, cày sâu cuốc bẫm, lộ thì anh em tôi phải « thủ khẩu như bình » mới phải, song một vì sự ích lợi cho quê-hương nên có mấy lời kêu nài dưới đây cùng với quí-viên Hội-đồng quản-hạt địa-hạt xét giùm.

Nay anh em tôi bấy giờ chỉ có cúi đầu trăm lạy, ngàn lạy, muôn lạy mấy ông Hội-đồng quản hạt, xin mấy ông biết rằng chúng tôi tôn kính mấy ông trong lúc bổ thăm nên ngày nay mấy ông mới dặng một cái địa-vị cao sang, vào công-đường có quạt máy, ra ngoài có kẻ bẫm người thưa, sang cả đến thế mà nay lại có trăm ngàn muôn lạy của anh em tôi, lẽ thì mấy ông phải ngó tới cái khổ nào của anh em tôi, chớ mấy ông cứ việc lấm lơ hoài thì câu tục ngữ gọi mấy ông là tai mắt miệng lưỡi của dân thật là không linh-hiệu vào đâu cả.

Mấy ông Hội-đồng ôi ! ! ! ! Mấy chục ngàn mẫu ruộng của chư điền chủ tại quận Ômôn thuộc tỉnh Cầntho thì cũng tại mấy ông Hội đồng trước đắp cái lộ xe hơi số 39 với cái bờ xáng Cồn-Trên, thêm cái lộ mặt tiền sông Ômôn thì cái hình nó cũng như chứ nhập la vào mà lật ngửa, không có chỗ nước ra kiệp, qua mùa nầy thì nước chảy tắt dương dồng xuống dụng 3 cái bờ mẫu nầy ứ lại vì thế mà năm nào cũng chết lúa.

Đã nhiều lần nhựt-trình có nói rồi, nay anh em tôi cũng thừa dấy mà trối thêm cùng các ông Hội-đồng, như mấy ông mà có lòng thương dân thì tính thế nào cho có cái xáng mút cái kinh lộ số 39 cho lớn đặng rút nước cho mình thì chúng tôi còn bơi bốp được ; chớ mà mấy ông giả lơ thì anh em tôi ắt phải theo nguồn Cửu-long-giang vô tùng ngụ với mấy « Mẹ sóc » dặng nắn nỉ ; chớ ở đây mà không nhờ cậy thì có ngày anh em tôi phải bị giam thâu, chứng ấy ngồi khám càng tủi cho lúc làm cử tri có khi anh em tôi phải chết rụt.

Vài lời thành thiệt xin quí-chức Hội-đồng ký nhóm tới đây tính thế nào cho có chiếc xáng đặng vét cái kinh cần sát thì mấy chục ngàn mẫu ruộng nầy mới có thể trông cậy được

Tr-v-Dương và *Ng-v-Huê*
điền-chủ quận Ômôn

VĂN NỮ'-GIỚ'I

Từ khi báo-chương mở rộng, quốc văn một ngày một tấn-bộ, mà trong đám nữ lưu ta đã có một vài chị em vì yêu mến quốc-văn nên cố công luyện-tập, hằng ngày được trông thấy những danh-hiệu chị em phô-trương trên đàn văn nữ-giới, bọn nữ-lưu ta trông thấy ai lại chẳng đem dạ mừng thầm, song nếu nghe chẳng lầm, thì những danh-hiệu trong đàn văn-nữ giới đó, có người quả thiệt là trong đám chị-em ta ; có người không phải chị-em ta mà chính là một trang râu-mày, cứ như em thiết tưởng tài trình-độ học-vấn chị em ta ngày nay, so với ngày trước đã bội-phần tấn-bộ, vậy thì nhà quốc văn đang lúc đắp nền xây móng, những bậc nam-tử đương hăm hở kẻ thì vác đất, người thì đẻo cây, mong cho cái nhà chông-chông hoàn-thành, chị-em ta dầu thân-phận liễu yếu đào thơ, song chẳng lẽ đứng đó làm thinh mà không giúp-đỡ một phần nặng-nề ấy hay sao ! Huống chi chị em ta cũng tai nghe, cũng mắt thấy, cũng ốc nghĩ, thì những sự trái tai, gay mắt, tổi-bại chị-em ta cũng biết phân-biệt phải quấy luận-biện hay-dở vậy. Thứ nhứt là những điều tổi phong bại tục có xâm-phạm tới danh dự của bọn nữ lưu ta, chị em ta không muốn nói cũng phải nói, chưa đáng bàn cũng phải bàn, nhưng bàn thì bàn, nói thì nói, chị em ta vẫn phải giữ cái phạm vi « gái nhà Nam » chớ không khi nào dám tự do vượt bậc quá ! Hoặc cũng có một vài ông viết bài mà mượn tên chị em ta, thường bị người đời chê rằng « đội lốt quần xoa », câu chê ấy cũng có điều quá đáng, vì trình-độ học-thức của chị-em ta gần nay cũng có tấn-bộ thiệt, song cũng đang còn vào thời-kỳ ấu-trĩ cần phải nhờ mấy ông nam tử là những bậc thầy xa biết rộng hơn chị em mình dìu-dắc, nên đôi khi cũng có một vài ông đành mang cái tiếng « giả hiệu » mà viết bài khích-khuyên chị em ta, mong cho chị-em ta thấy đó mà bắt chước, để lần lần nâng cái trình độ cho cao mãi lên, như cô Đào-thị-Loan khua chuông nữ-giới trong báo Trung-Bắc tân-văn mười mấy năm trời, đến sau cũng lộ ra cô Đào thị-Loan không phải là một thuyền một hội với chị-em ta, nhưng cũng nhờ cô cô Đào-thị-Loan giả-hiệu đó mà đã tạo thành nên biết bao nhiêu cô Đào-thị-Loan chính hiệu khác, như vậy há chẳng bổ-ích cho bọn nữ-lưu ta lắm ư !

Các báo xứ Nam-kỳ ta hiện thời đây, như quí-báo Đông-Pháp có lòng binh-vực cho phái nữ-lưu ta, nên có đề riêng cho chị-em ta một mục văn-nữ-giới, từ đó tới giờ đã thấy nhiều chị tỏ-bày những vấn đề lợi ích cùng công kích những việc tổi phong bại tục khua chuông dông trống trên diễn-đàn, em lấy làm mừng lắm ! Câu tục-ngữ « chị ngã em nâng » cùng « cha nào lũ, chú nào khôn », lúc nào em cũng phải trông cậy ở các chị ! Nhân vừa rồi coi một tờ báo kia thấy một vị phụ-bút có viết một bài nhan đề là » văn-nữ giới », trong bài đó có ý châm qui tới văn-đàn nữ giới của quí báo Đông-Pháp ta, và ngờ rằng những bài văn-nữ-giới trong quí báo Đông-Pháp đều là do mấy ông trong toà soạn báo Đông Pháp, chớ không phải do tay chị em ta. Ôi ! Lời phán đoán hẹp hòi thay ! kiến thức nhỏ mọn thay ! Nữ lưu ta đương lúc ấu-trĩ, các ông chẳng lo bình vực tân thành thì chớ, lại đem lòng ganh ghét với chị em mình, thiệt cái khí cục coi ra nhỏ quá !

Một người đem cái tâm lòng đối với bọn nữ lưu như ông, lại là người cầm bút trên báo chương, thì bước đường tấn bộ của nữ-lưu ta, ông có lẽ là một con nhện giăng tơ để vướng lối đi, nhưng chắc chị em ta cũng không lấy làm đời ý.

Thế mới biết râu mày cũng làm hạng râu mày. TRẦN-THỊ-LỤC

ĐỘC GIẢ DIỄN ĐÀN

AI LÀ NGƯỜI Ở GIỮA ?

Anh hùng tiếng đã gọi rằng.
Giữa đường thấy việc bất bằng chẳng ngơ.

Phàm người ta ở đời ai cũng có tự phụ mình là hay thì mới làm, ai cũng tự phụ mình là phải thì mới nói, chớ chẳng ai biết mình làm bậy mà làm, biết mình nói càn mà nói, việc đã làm, lời đã nói thì tự mình khó lòng mà giải-quyết được, sự nói sự phải, vãi nói vãi hay ; đã chẳng ưa thì dưa có giòi, thật là khổ quá, nhưng mà dầu khó cũng mặc dầu, dầu không giải-quyết được thì người đứng giữa cũng nên đem chút nhiệt tâm mà cần-gạn. Kia như nhà văn-sĩ tự đem mình đến nơi khoa trường những muốn chiếm bản đề danh, thì chẳng cũng tự phụ mình là văn hay chữ tốt, nếu biết mình học thiểu tài sơ, thì dạ ở nhà mà đuổi gà cho vợ, còn thì cứ làm gì nữa, chẳng vô sĩ tự mình đến chỗ vô-dài mà tỷ-thí những muốn tranh khôi đoạt giáp thì cũng tự bảo mình là sức mạnh tài cao, nếu biết mình tài hèn sức mọn thì dạ ở nhà mà dọa vợ đánh con, còn tỷ-thí làm gì nữa, ấy ở đời chỉ khốn vì nỗi không biết mình, không biết học-thức mình, không biết cái tài-năng mình, không biết cái xấu của mình, không biết cái dở cái lỗi của mình, chỉ biết cái lòng vị kỷ, mà quên cả lẽ phải quấy ở đời, nói không biết xấu miệng ; khinh ai không biết ngượng mặt ; chỉ những sự bởi bèo ra bọ, làm cho người trung-lập cũng phải châu mày, nghiêng vai, nhắm mắt gì là nhân-quần là chủng-tộc nữa, đã lâu nay tôi thường coi báo chương mà kỳ nào báo nào cũng thấy nhan-nhản những bài công-kích, trước kia tôi cũng tưởng rằng việc đời có khó rồi có dễ ; có dở rồi mới có hay ; nhà văn-sĩ có tài tranh biện thì nền văn-hóa nước nhà mới có thể tấn đạt, nhà đại-thương có kẻ phá gia, thì lợi-quyền mới được lưu-thông, ấy lẽ thường tình làm xao động nhân tâm như thế thì mới là phải công-kích, « lời nói chả mất tiền mua, liệu lời mà nói cho vừa lòng nhau », còn như ý tưởng của mấy ngài, thì tôi chưa hiểu vì cớ gì mà công-kích nhau đến thế, hay là các ngài nhân bạ không có việc làm mà kiếm chuyện nói xấu nhau cho đỡ buồn, kẻo anh-em lâu ngày không có chuyện gì sợ lạt mất tình thân-ái nghĩa kim lan đi chăng. Hay là các ngài muốn đem cái lịch-sử của các ngài mà bày tỏ cùng quốc dân kẻo nữa người-ta không biết các ngài là con tiên cháu rồng chăng ? Hay là các ngài có cái tiền-duyên gì kiếp trước cái thù riêng gì ngày nay mà bây giờ muốn đem nhau lên báo chương để giải bày đó chăng ? Nếu có phải như vậy thì các ngài nên đem một bọn điểm dàn đi theo mà chửi nhau ở ngoài chợ còn hơn là chửi nhau ở báo chương làm cho ngòi bút-sắt cũng phải đau lòng mà tờ giấy trắng cũng phải thẹn mặt, làm mất cả giá trị báo giới của nước nhà, mất cả thể diện nhân quần xã hội lại càng thêm khổ tâm cho cái vấn đề ba xứ một nhà, cái vấn đề bảo tồn chủng loại, nào là hiệp quần, nào là ái-hữu, đáng ghét thẹn lắm thay ! Đáng bức tức lắm thay ! Sách nho có câu « nhứt ngôn hưng bang nhứt ngôn táng bang » nghĩa là : « một lời nói mà làm hưng thạnh cho nước được, một lời nói mà làm cho nước phải táng bại » các ngài nào mà đã có can thiệp vào việc công kích thì xin các ngài hãy đem lòng bác-ái, mà bỏ hết những sự bất bình nhỏ-mọn đi là phải, một câu nhịn là chín câu lành, không ai dám chê các ngài là dở dâu, cách lập ngôn của người quân tử, thiệt có quan hệ về lời nói lắm, nếu bây giờ các ngài muốn kẻ kia biết tay ăn mặn thì các ngài nên đem hết cái tài học vấn bình sanh mà đã xôi kinh nấu sử đem sách mười năm bảy giờ xếp thành truyện nọ đặt thành sách kia, nào thi tập, nào là văn-uyển, nào là tiểu-thuyết, nào là xã-thuyết, nào là ngụ ngôn, cho quốc dân xem có phải đáng kính đáng phục không ? Ai dám bảo các ngài là không giỏi mà kẻ kia cũng phải biết lỗi mình mà sửa đổi, các ngài thường cũng nói câu " quân tử thành nhơn chi mỹ " đó dẫu mà các ngài có đem lời công kích nhau mãi, thì sự hay dở của hai bên cũng chẳng đủ lấy gì mà làm bằng cớ cho công chúng được quyết đoán, thành ra nói lắm thì có lỗi chẳng ai khen gì. Tôi đây cũng không dám có đều gì hơn các ngài, mà không phải ở vào địa vị nào cả, tân-học không phải, cựu học không phải, văn-sĩ cũng không, nho phong cũng không, tôi chỉ xin nhận là người ở giữa gặp việc bất bình thì can cả hai bên, tôi cũng không biết ông Trần-huy-Liệu, ông là người hay, hay là người dở nhưng mà ngày nay ông đã đóng một vai kép chánh ở đàn ngôn luận, mà đàn ngôn luận là một đàn chung của quốc dân ông nên lấy quốc dân làm trọng, chớ tên lấy thù riêng làm trọng, viên ngọc dẫu có lẫn vào đống đá nhưng cũng vẫn là viên ngọc ; nhành huệ thơm dẫu xuống bùn cũng vẫn còn thơm ; người đẹp không cần phải trang-sức cũng đẹp, người xấu dẫu phấn điểm son, tô cũng xấu, người ta bảo ông là dốt, thường có lẽ mà ông cũng là dốt thiệt, vì nếu ông có giỏi thì ông đã không thèm trả lời với những hạng người không đáng trả lời ấy !

Thánh hiền ngày xưa cũng còn phải đem chữ nhẫn mà hành chánh ở trong thiên hạ, tôi khuyên ông cũng nên đem chữ nhẫn mà đối với nhơn-quần xã hội, dĩ hòa vi quí, mong cho báo giới được khoảng trường thì quốc dân mới có ảnh hưởng, từ khi ông làm chủ bút báo Đông-Pháp đến nay, thì tôi thấy công kích mấy tay văn sĩ dở mùi rất là kịch liệt nhưng sự đó cũng chẳng lạ gì, ngày nay lại thấy một bọn đồng hương của ông bôi mặt đá nhau, đó là vì ông ra khỏi vòng lao lung của người mà người giận hay là ông đem tấm gương chiếu mặt lọ người mà người ghét ? Nhưng mà đều đó tôi cũng không có phép được hỏi ông, song cứ ý tôi coi thì văn chương của ông có vẻ hoạt động, mà không tránh khỏi sự kiêu căng kịch liệt được, bởi vậy cho nên những kẻ không biết ông đã kết thành ác cảm một ngày một lớn. Vậy ông cũng nên thận trọng ngòi bút một chút dẫu những phường dung tục chê ông mắng ông, chửi ông, ông chẳng sá chi, nhưng biết đâu trong xó tối không có một chút sáng, trong đám thường nhân lại không có một người thức giả hay sao ?

Vậy tôi xin cả hai bên, đừng công kích nhau làm gì nữa, mà lở ra lớn tiếng quá thì tình mà tà lại tưởng là một đám chửi nhau ! Mà đem xuống bút thì nguy đó.

QUÍ-HÒA, Vũ-đình-Trường

Ngày nào kết quả cuộc đấu sắc đẹp báo C. L.

Ngày kết cuộc thi-sắc-đẹp của C. L. B. đã gần tới rồi, mà hàng nữ lưu học-thức trên Saigon, còn biết giữ-gìn phong hóa nhứt định không chịu bọo hình vào tờ C. L. mà làm cho nhục nòi giống. Nay gần tới ngày kết cuộc, có lẽ mấy ông chủ-bút trợ-bút kia nóng ruột quá, phải chạy vào mấy xóm điếm đặng lạy-lục kiếm câu mấy ả hầu cạo gọt tô-điểm chụp hình đặng gởi vào quí C. L. hầu tranh giải thưởng. Chúng ta hãy ngóng cổ mà trông ! ! !

Baclieu : THIỆN-ĐÌNH

Rọi hình cho trẻ nhỏ xem

Tại Guignol, ở góc đường Blancsubé có Marc Pourpe
CHƯƠNG TRÌNH
Ngày 23 và 27 Août 1925

1 Eclair Journal N° 1.
2 Petits mammifères.
3 Le Maître-d'Ecole Alsacien (1re p.)
4 Chez les Cannibales (5e étape)
5 Impressions de Savoie.
6 Dick and Jeff.

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

Hướng truyền

Đất rung rinh

Ang-lê. — Theo tin ở khán đài tại West Browich thì cách London 10 hải-lý đất rung động rất dữ dội. Có lẽ lại xảy ra nạn đất lở ở trung Âu chớ chẳng không.

Chiếc tàu phóng-pháo Alerte sẽ sang Đông-Pháp

Chiếc tàu Alerte đã bỏ chiến cảng Cherbourg sang Đông-Pháp, nghe nói rằng chiếc phóng-pháo nầy sẽ đi tuần tiễu trong các con sông ở Đông Pháp ta.

Tin Trung-Huê

Bắckinh. — Quân của bọn Kiang-sou chiếm tỉnh Tam-Thủy nay đã bị thua quân Chánh-phủ.

Hônam. — Nghe nói rằng quân quấc-dân sẽ đánh lấy tỉnh Hônam.

Hướng-cảng. — Nghe nói rằng Chánh-phủ Quảng-Đông đã hạ lịnh bạng chế các tàu xuất nhập cảng. Chánh-phủ cho các tàu ngoại-quốc vào cửa bể Quảng-Đông trừ ra tàu Anh và tàu Nhựt thì không được, tuy vậy nhưng những tàu ngoại-quốc đã ghé vào Hướng-cảng cũng cấm không được ghé vào địa phận nước Tàu. Chánh-phủ cấm không được xuất cảng những vật thực và thổ-sản trong nước Tàu. Nghe đâu quan Lãnh-sự Hồng-mao ở Quảng-Đông đã đánh dây thép hỏi Chánh-phủ Bắc-kinh rằng có phải Chánh-phủ hạ lịnh như thế không ?

Bắckinh. — Nghe rằng các Đốc quân đã rước các nhà boá học người Đức đến dạy chế hơi ngột. Tin nầy thật là một cái tin buồn cho nhân loại vậy.

Chánh phủ Nhựt định giúp bọn thất-nghiệp

Số người thất nghiệp ở nước Nhựt tính ra đến 400.000 người. Chánh phủ muốn giải quyết xong cái vấn đề nầy đã trù tính dùng bọn thất nghiệp vào làm các việc công. Chánh phủ định mở quốc trái động làm xong con đường xe lửa quanh dưới kinh thành Tokio.

Được đồ cổ

Annam. — Nghe nói một người đã đào được nhiều đồ cổ ở bên bờ sông Mã thuộc huyện Nông-Cống trong đám đồ cổ lại có lẫn cả xương người nữa, theo như lời ông P... nói thì đồ nầy đâu đã cách nay đến 1 700 năm, những đồ cổ ấy như là thạo châu, ấn, khí giái, lư, đèn, trống, và cả đồ nữ trang nữa.

Sửa-sang kinh thành Tokio

Bang hội đồng chuyên về việc sửa-sang các nơi bị hư-nát trong thành Tokio và Yokohama trong lúc thiên tai, mới đây đã định vay thêm cho đủ 100 000.000 yens đặng làm cho xong các việc còn đang lở dở. Hội đồng đã tăng tiền lời lên 8 phân và trong tháng Septembre nầy sẽ bán trái đơn.

Tin Maroc

Ông Painlevé tuyên bố trong các báo rằng Abd .el Krim phải nhận các khoản trong tờ cần hoà (các khoản nầy có dính dấp với các tờ hòa ước của (Vạn quốc) Pháp để cho dân xứ Riff được quyền trong việc chánh trị, kinh tế nhưng phải để vua. Pháp nhượng bộ như thế cũng đã hết sức rồi, chủ chiến hay là chủ hòa tùy ý Abd-el-Krim.

Việc kinh-tế của nước Tàu

Về đường kinh-tế của nước Tàu mỗi ngày mỗi thấy nguy-ngập. Việc thương mại lụng bại lần, số tàu xuất nhập càng ngày càng giảm, các nhà thương mãi ngoại-quốc rất lo về việc ấy và tỏ lòng bất phục Chánh - phủ Bắc-kinh sao có hứng-hờ về việc kinh-tế. Các báo-chương và công-chúng đều kêu rêu về việc ấy..

Phản-đối chánh-phủ

Sau khi đóng cửa trường Nữ-sư phạm thì các học-sanh đều dấy lên phản-đối quan Thượng-thơ bộ học. Ông Kiau-Hauig- Hu Hội - trưởng đảng xã-hội thấy việc giúp vua nhà Thanh phục vị có nhiều điều rắc rối nên đã xin từ chức.

Một người lội giỏi

Norvège. — Một người Suédois tên là Arneborg đã giựt giải quán quân. Anh ta lội 1.000 thước mà chỉ có trong 23 phút 4 giây 1/5 thôi.

Cũng nạn xe lửa

Chuyến xe đi từ Paris qua Calais trật đường rầy gần Amiens. Mười một toa xe ở đàng trước bị nhào, bảy toa bị vỡ, ba toa bị cháy. Bảy người chết, 160 người bị thương, trong ấy 71 người bị thương nặng. Người ta nói rằng cái nạn nầy xảy ra, là vì cho máy chạy quá chừ.

Tin Trương tác Lâm

Tuy rằng Feng you-Tsiang muốn âm mưu đánh đổ Trương nhưng Chánh phủ Bắckinh cũng vẫn công nhận Trương là Phó vương ở Đông tam tỉnh.

Quân Quảng Đông đã đến Vân Nam

Tướng Tchung Kai Sach và Hưu Sou Tchi mới kéo quân Quảng Đông đến Vân Nam. Đạo quân Vân Nam nay đã bị tanh mấy ngày nay không thấy thông chế Đường thấp thoáng. Những kẻ dòng chí với Đường cũng đều nói rằng không được tin tức Đường.

Đường xe lửa Vân Nam

Từ Mong Tseu trở về hướng nắc những nhà ga đều bị quân lính Quảng Đông chiếm cứ. Những giấy thông hành đi qua các miền giáp giái Bắckỳ đều bởi Chánh phủ Quảng Đông cho cả. Bấy lâu nay thường thường mỗi chuyến xe đều có để riêng một toa để chở quân.

Máy bay của Nga

Máy bay của Chánh phủ Xô viết đã bỏ Bắc Kinh bay sang Thượng hải nghe đâu sẽ bay theo đường biển trở về Hải Xuân (Vladivostock)

Tin Trostky

Trostky lại được cử làm Binh vụ bộ trưởng. Tin nầy sẽ làm cho Liệt cường phải gực mình.

Tự-do diễn-đàn

HỎI ĐÁP M. DƯƠNG-KIM-LANG

Đông lẻ tôi chẳng cần hỏi đáp bài đính - chánh của ông xin ấn hành trong Đ.P.T.B. số 324 làm chi, vì trước khi bài của ông đăng vào quí báo tôi có đến tại báo-quán thì ông Nam-Kiều đã nói chuyện cho tôi biết. Tôi đáp : xin ông ấn-hành giùm, nếu M. D.-k.-Lang nói phải thì tôi rất phục còn không giữ lẻ chánh giải phân thì tôi có lời hỏi đáp chẳng có chi hại.

Đến nay tôi đọc được bài của ông rồi thì cười sằng-sặc. Tôi dây binh sanh có tánh vui vẻ nên chi ai làm cho tôi cười được thì tôi mến lắm !!!

Trước khi tôi lấy cây viết lên lằn sau hết, tôi xin ông lấy tờ Đ.P.T.B. số 324 đợi trong khoản đêm u-tịch nương ngọn đèn xanh, giở ra đọc lại bài của ông cho kỹ lưỡng rồi tự nghĩ coi ông viết bài đó vì lẽ chánh hay là tà, ngay hay là vạy, sau đó ông cũng sẽ rõ ông có nói lời gì quấy với tôi chăng ? Thế mà sao tôi thân-nhiên chẳng phiền ông mà lại cười ? Ước trông tôi với ông có duyên gặp gỡ cùng nhau trong vài câu chuyện thì ông mới rõ lòng tôi thế nào. Nếu ông không cạn nghĩ suy cùn như tôi, dĩ hòa vi quí, lại vì ý riêng đối với phương dâm phụ mượn bút xuông trong trường ngôn-luận thì tôi sẽ buộc mình mà hồi đáp rất ngay chánh (la discussion jaillit la lumière) chừng đó quí vị độc-giả sẽ biết ông là người ở hạng nào, ấy là ý tôi không muốn. Xin ông hãy nghĩ cho.

P. Đ.

Công văn lược lục

VINH THĂNG

Sở Khám - đạt

Chức Arpenteur hạng nhứt, M. Huỳnh văn Dau.

Chức Arpenteur hạng nhì M. Nguyễn văn Cang.

Chức Arpenteur hạng ba, M. Nguyễn văn Hồ.

Chức Arpenteur hạng năm, M. Nguyễn văn Thôn.

Chức Dessinateur principal hors classe MM. Huỳnh công Giác, Huỳnh văn Hoa,

Chức Dessinateur principal de 2e classe M. Nguyễn văn Cam.

Chức Dessinateur hạng nhì, M. Trương bá Nhân.

Chức Dessinateur hạng ba, M. Nguyễn văn Sanh.

Chức Dessinateur hạng tư, M. Nguyễn văn Ký

Chức Dessinateur hạng năm M. Lê văn Thân.

Sở giáo - huấn

CHỨC NỮ GIÁO-VIÊN HẠNG TÁM ;

Mlles Ng thị Hoàn, Ng thị Thanh, Lâm thị Ánh, và Huỳnh thị Đông.

CHỨC GIÁO-TẬP THỰ SAI HẠNG TÁM

MM. To văn Kính, Lam hiệt Kiệt, Nguyễn văn Bi, Trần quan Thong, Lưu văn Thanh, Lu Thai, Phan đăng Đe, Tran van Hen, Phan, van Ngoc, Pham van Sen, To sen Kim, Trương văn Kính, Tran huu Diem, Dang van No, Nguyen van Chuong, Nguyen van Yen, Nguyen van Khue, Thach van Chou, Doan van Ty, Nguyen van Danh, Nguyen van Vien Tran van Tuyen, Huynh van Phuoc, Huynh van Nui, Nguyen van Phuong, Phan van Que Tran van Giai, Kien van Gioi, Tran van Ky, và Nguyen van Lam.

CỰ CAI TỔNG

Đến ngày thứ sáu 31 Août, hết thảy hương chức các làng trong tổng Bảo-thành (Bêntre) phải tựu tại Toà-bố để bỏ thăm tuyển cử một vị Cai-tổng cho tổng ấy.

BẾN NHỨT-TI

Lên chức Thông phán trật ngạch :

M. Dang van Cân, Travinh, Thông phán hạng nhứt.

Lên chức thông phán hạng nhứt :

M. Truong minh Ba, Saigon, Thông phán hạng nhì.

Lên chức thông phán hạng ba :

M. Tham thai Hoa, Cantho, Thông phán hạng tư.

Lên chức thông ngôn hạng nhứt :

M. Bùi minh Duong, Saigon, Thông ngôn hạn gnhì.

Lên chức thông ngôn hạng nhì :

M Le quang Thuat, Chaudoc, Thông ngôn hạng ba.

Lên chức thông ngôn hạng ba :

M. Kiều Em, Rachgia, Thôn ngôn hạng tư.

Lên chức thông ngôn hạng tư :

MM. Ng v Im, Longxuyên, thông ngôn hạng năm.

Quang duy Tho, Nytho »
Lâm van Tâm, Saigon »
Pham viet Thân, Mytho »
Ly Xiêu Saigon, »
Lê bang Y, Baria »
Bùi van Kha, Saigon »

Lên chức thông ngôn hạng năm :

MM. Tran v Ngà dit Kim, Saigon thông phán hạng sáu

Nhok, Cantho »
Lâm ngoc Chuong Soctrang »
Ng v Danh, Tayninh »
Huynh van Nghe Saigon »

Lên chức kinh lịch hạng nhì :

M. Ng v But, Longxuyên, kinh lịch hạng ba

Lên chức planton chef hạng nhì :

M. Tr v Tri (Mytho) Agent pr. hạng nhứt

Lên chức agent principal hạng nhì :

M. Đỗ v Ai (Bienhoa) agent hạng nhứt

Lên chức agent hạng nhứt :

M. Dương thanh Dâu (Bienhoa) agent hạng nhì

Lên chức agent hạng ba :

M. Phan v Lân (Saigon) và Nguyễn văn Mui (Tâyninh), Agents hạng tư.

Lên chức agent hạng tư :

Trinh khanh Vân (Saigon, Bui van Khuôn dit Triêu (Rachgia), và Truong van Sang (Rachgia), Agents hạng năm.

La solde mensuelle des hommes de peine du Palais de Justice de Saigon est portée : Ng. van Ky, de 15, à 17 (dix sept paistres) Tran v Man, de 15$ à 17$ dix sept piastres

Đông-Pháp Thời-sự

SAIGON

GIÁ BẠC

Kho nhà nước	111. 80
Đông-pháp Ngân-hàng (Banque de l'Indochine)	11 80
Trung-hoa Công-nghệ Ngân-hàng Banque Industrielle de chine)	11 80
Hongkong et Shanghai	11 80
Chartered Bank	11 80

GIÁ LÚA GẠO

Mỗi bao một trăm kilos chở đến tỉnh luôn vô cái bao nầy :

Lúa Vĩnh-long	$ 85 tới	5$ 95
Lúa Gò-công	05 — 6	15
Lúa Bãi-xâu	00 — 6	10
Lúa Bảo-lộc	10 — 6	20
Lúa Cao-man (trắng)	85 — 5	75
Lúa Cao-man (đỏ)	30 — 5	40
Ba tu trắng tốt	00 — 6	10

Giá giấy Quốc trái Đông-Pháp : 51$ 60

TÀU ĐI CÁC NƯỚC

TÀU TỚI

Chiếc G. G. ROUME ở Bắckỳ bửa 23 Août sẽ vô tới.

Chiếc CHANTILLY ở Marseille bửa 26 Août sẽ qua tới.

Chiếc PAUL LECAT ở Trung-Huê và Nhựt bổn bửa 4 Septembre sẽ qua tới.

Chiếc CEYLAN ở Port-Saïd đã chạy qua Đông-Pháp hôm ngày 12 Août.

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc CHILI bửa 23 Août sẽ chạy ra Annam và Bắckỳ.

Chiếc PAUL LECAT bửa 7 Septembre sẽ chạy qua Marseille.

QUA THIỆT ! TỐT THIỆT ! RẺ THIỆT

Tôi nghe đồn, nên lên Saigon hỏi thăm và chịu khó một ít bước kiếm tiệm M. FRANÇOIS Sự, 76 Rue Vannier (lối giữa dãy phố chà bán vải chợ cũ đặng mua hột xoàn, thì quả y như tiếng đồn, hột thiệt tiếu, đủ thứ, nước thiệt tốt ; đồ nữ trang kiểu vở khéo léo hơn hết, Mà lại rẻ nữa nên đem về họ này tôi bán lại kiếm sẽ hụi chuyến sau... Vậy có mấy lời tặng khen và giới thiệu tiệm Francois Sự đáng tin cậy lắm.

COI CHẾT NHƯ CHƠI

Mytho. — Người sanh trên dương-thế, ba vạn sáu ngàn ngày là một kiếp, sống chết thường lẽ chạy trời sao khỏi nắng, song người chết già, kẻ chết trẻ, hoặc bịnh, hay là rủi-ro, cũng lắm khi vì đồng tiền nó làm cho cũng phải lụy-thân bỏ mạng.

Ôi, cái thế-tục đồng tiền nó to tát vô cùng, trăm công ngàn việc cũng vì nó, cha xa con, vợ bỏ chồng, anh lìa em, tử-sanh, sanh-tử vì nó mà gây ra nông nỗi.

Như ngày 13 Août rồi đây tên Lê-thị-Cường, đi tuổi, ở làng Điều-hòa (Mytho) vì đồng tiền, mà phải mượn dây oan nghiệt hãy mình rất nên ghê gớm. Nguyên tên Nguyễn-văn-Nguyên 43 tuổi là chồng của Lê-thị-Cường, chuyên nghề hạ-bạc (te lưới) có 1 người anh vợ tên là Lê-văn-Hai, nghèo khổ quanh năm làm thuê mướn, nuôi con bửa đói, bửa no, và lại chẳng có đủ tiền đóng giấy thuế thân, nên mới đến than thở cùng em và em rể, xin lãnh bạc trước ít nhiều, trước đóng thuế, sau nuôi con mạnh quân tấm áo; bạc ấy tính đi te lưới mà khấu trừ cho đến chung cùng bao nhiêu, vì ưng thuận rồi nếu tên Nguyên bằng lòng cho mượn trước bốn đồng (4 $ 00) xây-xài còn giấy thuế thân vài ngày sau sẽ đóng cũng không muộn ; khi ấy tên Lê-văn-Hai, thâu lãnh số bạc ấy rồi, kỳ hẹn ngày giờ, xuống ghe lo toàn phận-sự, song tên Nguyên chờ một ngày mệt vắng, chẳng thấy tên Hai đáo mà không được tin-tức gì, phần ghe đậu chờ đã mảng con nước sự ức-lòng rồi anh vợ lão-xược gạt-gẫm như thế, mới gọi tên Hai với vợ nó là Thị-Cường, là một bọn ăn cướp không mô đáng hiệu lịnh chi, anh em ăn ở nhau mà giựt bạc, bởi thế « ngao-chẳng tha cò, cò không tha ngao » chuỗi lộn ẩu đả một hồi, mới êm, tưởng rầy-rà vậy do thôi nào đâ Thị Cường là một người đơn ba rất gan-dỏm, bèn mượn dây oan nghiệt, phủi nợ hồng trần, để bầy con thơ lại liêu-chiêu lích-chích.

Lúc rầy-rà nhau hồi chín giờ tối, qua một giờ rưỡi khuya, đứa con thứ tư thức-giấc dậy ngó thấy mẹ nó treo tòn ten trên đầu cột nhà, mới tri-hô thì hồn Ha khỏi xác đã hồi giờ nào tay chơn thân thể đều lạnh và cứng hết ; lập tức báo cho làng và quan hay đến khám tử-thi và cho phép chôn sau một ngày ấy.

Ôi thôn bà gì gan ruột quá thế ! phải quấy tiếng nói cùng nhau có lẽ đâu, hãy mình bỏ chồng con lại ăn sầu nuốt thảm như vậy : điều cang thường nghĩa trọng, đầu ấp tay gối cùng nhau trôn mười mấy năm, vì sự nhỏ mọn rầy-rà với cái số tiền ít oi đó, mà phải ngàn năm ly-biệt như thế.

Rất uổng mạng thay ! !

CẢI MIỆN HỒI THỨ I

Longxuyên. — Ở tại làng Mỹ-phước có một ông kia lưng dài hai thước, tướng lệu khệu cao, ông là một tay nhà giàu, lại có quyền to thế lớn nữa. Bởi ông giàu có lại quyền hành, nên ông ở tại chợ mà coi như chỗ không người, lắm lúc ông cũng học thứ múa gậy rừng hoang, treo đầu dê bán thịt chó nữa.

Tuy là ông ỷ thế, cậy thần, lường công cướp của thiên hạ, bước mảng chị chuồi anh, cho hay anh chị ông là người « từ thiện phước đức » ai cũng kính cũng thương, tôi cũng chẳng nói làm chi, vì ông có tích ác thì sau ông cũng phùng ác, chỉ có gần đây cái miệng cả-sát của ông không biết ăn những vật gì mà xỉ ra hôi thối quá :

Câu chuyện như vầy, anh em hãy nghe thử mà coi có ai là người lưng dài vai rộng như ông mà còn ăn nói vô độ vô lượng như thế không ?

Số là tại làng M. P. có một ông hương kia mất lộc hôm tháng giêng Annam, bà con và hương chức trong làng kẻ đi điếu người đi viếng biết bao kể xiết. Ấy cũng bởi lúc ông hương còn sanh tiền có lòng chiêu hiền lễ sĩ, hay giúp đỡ anh em, mà ông lại có tánh vui vẻ ít ai bằng, nên ai ai cũng đều Yêu mến. Khi đó ông có kết bạn với thầy xã L... cũng là người ở trong làng, anh em thương nhau như ruột thịt, khác nào Lương với Tăng đời xưa. Đã lắm phen sớt thăm chia bùi cho nhau, nên một ngày tuổi một cao, thì cái tình keo sơn lại càng thêm gắn bó.

Bởi vậy lúc thầy xã L... muốn lập lò gạch, song hiềm sức côi khôn thế dựng gầy, thầy mới cậy người bạn hiền là ông hương kia giúp đỡ như lúc thầy mới ra lắm xã vậy. Lúc đó ông hương đau song cũng vì anh em mà tận lực, bởi vậy mà thầy xã L... cố đưng 100 $ cho ông uống thuốc. Ông chối từ ngặt, vì nhà ông tuy không phải giàu có hơn « cây bạc triệu » kia, chớ cũng không đến nỗi hụt hiền uống thuốc.

Đến khi ông mãn phần, tội nghiệp, nói tới đây tôi cũng đau lòng nhớ người thiên cổ, bà con anh em đến điếu, viếng, thật đông, lúc ấy thầy L... mới cùng ông 100 $ để làm tiền nhan khôi. Ấy là thầy trả nghĩa bạn vàng, ấy là thầy đền ơn một lần chôt chớ có chi lạ đâu. Thế mà ít ai xét nét lại còn lắm kẻ vẻ rắn thêm chơn, cho đến con « cá sát » và con « cá thu » dâm trường ngược lên nhà làng ọ ẹ rằng : « Đi điếu như vậy là để bậu về sau, ấy là tiền vì nghĩa bậu vì lợi đó. »

Việc đó thấu tai bà hương nọ, bà tuy là người hiền lành, ít ưa sanh chuyện, song thấy ông ăn nói hồ đồ, ức lòng bà mới tiếm tới nhà mà giảng cho ông nghe một bài luân-lý rất cay-đắng ! Ông nghẹt họng không biết đọc đít-cua mà trả lời, chỉ có cười hi hi rồi nói rằng : « Ấy là tôi nói giả ngộ ? »

Kỳ sau tôi sẽ tỏ tới việc ông ta « ăn vụng » sau bếp cho anh em nghe chơi. còn kỳ nầy thì tôi chỉ dưng pâte dentifrice cho ông rửa cái miệng hôi thối đó !

Mỹ-an-kiều TỪ-CHẠCH

CHÓ ĐIỂM GẶP MÈO ĐÀNG

Ômôn. — Ký-giả chẳng muốn đem cái ngòi viết cục cằn nầy mà vẽ vời những chuyện tồi phong bại tục làm cho rờm tai, chán mắt độc-giả, ngặt nỗi sự cũng chẳng đã vì cuộc trái luân thường, ngược đạo lý nên phải nói đôi thôi !

Số là tại làng Thới-thanh có chị buôn gánh bán bưng kia là thị-Vàng là vợ của tên Sen. Vợ chồng ăn ở với nhau trên đôi ba năm, sanh đặng 1 trai cũng gần năm tuổi. Chẳng hiểu vì cuộc gia-đình thốn thiếu hay là thị Vàng thấy Sen đã nghèo còn mang tật ghiền mà đành đoạn nghĩa tóc tơ, phụ tình tiềm mãn. Thị-Vàng đã bỏ chồng xưa cũng không thương con dại, bỏ phế nhà cửa mà theo với một anh đờn ông là Minh.

Khổ thay ! Chàng Minh nầy đã có vợ sẵn với hai đứa con rồi thấy thị Vàng phải lòng đành bỏ vợ và con nhỏ mà theo thị-Vàng.

Thấy vậy bà ngoại của hai trẻ nầy mới đem hai cháu về nuôi, mà còn chưa vừa lòng, Minh trở về đánh vợ chửi mẹ vợ om sòm. Trên kia Thị-Vàng bỏ chồng theo trai. Dưới đây chàng Minh bỏ vợ theo gái. Gái nầy cũng tàn nhẫn mà trai kia cũng quá ác.

Nghe nói cặp oan ương nầy rủ nhau tính đi xa để làm ăn.

Vợ Minh có đâu cáo mà tịnh trên phân xử ra sao chưa rõ quyết kết cuộc kỳ giả muốn cho độc giả biết vì tại Thị Vàng phá gia cang người nên khiến Minh mới vong phế vợ yếu con thơ như vậy.

Than ôi ! Phong hóa, luân thường nhà Nam càng ngày càng thấy suy tồi ! ''

ĐỖ-ĐƯỜNG-HỒ

AI CÓ THỜI GIỜ XIN CHỈ CHO !

Gamon. — Chàng H... cũng kêu là C... là người giúp việc sở Đường-dây, thiên hạ thường kêu là thầy ba

Chàng ta có vợ đặng 3 sau đứa con, chẳng hiểu vì sao nửa đường đành phân vợ rẽ chồng, thầy vì phải lòng với Tai-Hai là vợ 1 người khách, còn vợ con thì về ở với bà ngoại. Thầy là người có học thức lẽ nào thầy chẳng hiểu đạo vợ chồng là trọng mà thầy đối đãi với vợ thầy 1 cách rất rẻ...

Tuy vợ thầy dâu có tánh hung dữ đi nữa, thầy cũng biết cầu « dạy vợ dạy thuở ban sơ, thầy để chi đến đỗi, tới nay mà thầy đối đãi với vợ thầy như vầy e cho lương tâm thầy chung có ngày cắn rức lắm chớ ?

Phần thầy đã vậy, thầy còn phá gia cang người là thầy đeo đuổi với Tai-Hai mà làm cho Thị Hai phải bỏ chồng bỏ con ma theo thầy.

Còn đờn bà như Thị-Hai cũng ít có gương treo trước mặt sao không coi, còn..

Sau rốt kỳ giả có ít lời nhắn với thầy, hãy thức tỉnh cái sự của thầy làm, kẻo sau nầy thầy ăn năn thì đã muộn.

T. H.

BÀ BẦU MẤT BỐP DA !

Longmỹ — Đêm 13 Août bạn hát bội Annam hiệu Lý-phùng-Sanh, đến hát cho cuộc làm chay vừa rồi, thì bốn phố và hương-chức làng Phương-bình thấy bạn hát hát hay nên đậu tiền mà hát thêm ít thứ nữa. Khi hát bội đang hát đặng vài lớp tuồng, thì kẻ bạn hát rầy lộn với nhau. Bà Bầu đang ở dưới ghe nghe bạn hát rầy lộn thì man lên coi việc chi cho biết. Khi bà đang đi lên thì trong mình bà bận một cái áo túi, trong túi bà có một cái bốp, trong bốp có bạc và giấy thuế thân của bạn hát, còn 2 tay bà thì có đeo neo và vàng đôi. Khi bà lên khỏi đòn dài ghe hát chẳng biết hai thằng ác nhơn nào nó đón bà mà đẻ bà xuống, giựt những vàng neo của bà rồi xé cái túi bà mà lấy luôn cái bốp, lúc đó bà la lên thì có Bếp đồn Lái-hiếu và hương chức làng ứng-tiếp, nhưng kẻ gian đã chạy mất. Bếp đồn và lính có bắn hết 2 phát súng nhưng bắn thì bắn chớ nó công cứ chạy tuốt. Bà bầu bị nó giựt vàng và bạc tính ra gần bốn trăm đồng, làng lấy khai báo rồi giải bà ra quan Chủ-quận Long-Mỹ.

LÊ-BÁ-THỌ

KHÓI MỜI LẠI KHÓI RAO

Sadec. — Buồn viết chơi một bài thời-sự mà bị M. Trần-văn-Thình là người bán quán ở Vĩnh-phước la lối om sòm. Mà trong khi M. Thình la lối ấy chẳng có ý chi khác hơn là có ý rao hàng : cà-dài dê chiên mỡ, bầu c...n nấu canh, thịt cóc-lết tươp mỡ hành, ca-phê ô lê thơm ngát.

M. Thình lại mời Khởi nầy đến chơi cho biết. À há ! Thình có lòng tốt Khởi rất cám ơn, song tánh Khởi nóng nảy lạ lùn, hễ có lỡ đàng kiến cắn bụng thì ghé quán nhậu chơi, bằng không thì thôi, biết rồi, Khởi biết rồi, Thình chớ vội mời vội rao chi cho rát cổ !

Thình muốn bầu chuyện với Khởi Khởi rất vui lòng, vậy Thình không có nhớ buổi sớm mai nào Khởi với Thình cũng có nói chuyện hay sao mà còn ước ao như thế nữa. Còn Thình muốn biết Khởi là ai thì cứ gặp kẻ nào ngó mặt Thình mà chúm chím miệng cười, và ngó Thình lom lom ấy là Khởi đó.

Khởi vốn là người Nam-kỳ, tiếng tây kêu là Cochinchinois. Khởi viết bài thời sự ấy chẳng phải chọc ghẹo chi Thình song Thình muốn phản đối thì phản đối. Duy khởi có một đều khuyên Thình đừng nói động tới mấy ông Trung-Bắc vì người ta bay dở là bay dở với ai chớ bọn thông tín như Khởi với Thình đừng có nổi trào lao mà thiên hạ chộ, biết hôn !

Còn Thình chớ có chê Khởi viết bài trây trét trên tờ Đ. P. mà Khởi lại khuyên Thình đừng « Rao hàng » cách đánh lận Huỳ-Nhân bên C. L. B. nữa, vì H. N. đã rõ thấu rồi nghe hôn !

Khởi xin lỗi với Thình vì Khởi không có cái adresse dài nhân như Thình vậy mà biên ra, vậy Khởi xin ký tên.

NGÔ-KHỞI

Tin mừng.

Tôi mới hay tin mừng rằng ông La-thành-Cơ là cậu người bạn thân của tôi là Lưu-mĩ-Hảo mới thăng chức Huyện-Hàm và được long-bội-tinh của vua ban cho. Vì ông đã làm được nhiều việc công-ích, như tu kiều bồi lộ nơi hạt Cantho, và giúp tiền cho nhà-nước lập nhà-thương, nay nhà-nước xét tới công mà ban cho ông chức tước nầy, tưởng cũng là sự đền-bồi rất xứng - đáng. Vậy tôi xin trân-trọng vài hàng chúc mừng ông Huyện La-thành-Cơ đường công-danh mỗi ngày mỗi bước, và chia vui cùng bạn Lưu-mĩ-Hảo.

Nguyễn-kim-Kỳ

TRƯỜNG HỌC

Huỳnh - công - Phát

SAIGON

Tựu trường : Sớm mai ngày thứ hai 17 Août 1925, nhằm ngày 28 tháng sáu Annam năm Ất sửu.

Kỳ tựu trường nầy, bổn trường mở dạy NĂM THỨ NHÌ BANG CẤP TOT NGHIỆP (2me Année du cycle complémentaire). Năm tới nữa sẽ có lớp 3me Année.

Hội thi CẤP BẰNG SƠ HỌC NGÀY 6 JUILLET rồi đây (Certificat d'études primaires franco, indigènes). Bổn trường chọn đi thi 3o trò, đậu 21 trò, kể tên sau đây :

Tôn ngọc Chấc, Cầnthơ	Ng. v. Xôi, Saigon
Huỳnh cg. Hien Baria,	Ng. v. Nhung »
Huỳnh v. Louis, Giadinh	Ph v. Lý Nhatran
Ng. v. Trí, Baria,	Thái v. Hơn, Saigon
Ng. tấn Lợi, Soctrang,	Lê v. Cung, Sadec
T. quốc Hải, Rachgia,	H. v. Hiệp, T.-đ.-m
Ngô Lôi, Mytho,	B. v. Thăng, Longx
Ng. v. Giỏi, Pnompenh,	Lê v. Cừ, Sadec,
H. v. Thanh, Baria,	T. v. Bên, Soctrang
H. v. Khiêm Baria	Ng. v. Quyện Rachg.
Ngô Tô Mytho	

Còn hội thi CẤP BẰNG TIỂU HỌC NGÀY 15 JUIN qua rồi (Certificat d'études élémentaires indigènes). Bổn trường cho đi thi 77 trò, đậu được 75 trò.

NOTA.— Học sanh mới muốn vào học nơi Bổn-trường, xin viết thơ trước, dặng Bổn trường dỡ giành chỗ cho, và gởi điều lệ Bổn trường cho mà biết.

Quảng cáo đồng bang

Kính cáo cùng đồng bang đặng rõ : Nhơn vì ông TrầnquangN ghiêm mắc bận nhiều công việc nên đã sang *Lục tỉnh Khách-lầu* lại cho tôi là *Nguyễn văn Ngọc* dit *Chín-Tùng* kể từ ngày 1er Aout 1925. Chúng tôi đã sửa san phòng vị lại sạch sẽ tinh khiết sáng láng và mát mẻ lắm. Những bồi đầu dễ sai khiến, quí khách sẽ được vui lòng chẳng sai.

Vậy xin kính mời lục-châu quân-tử khi có dịp đến Saigon ghé lại *Lục Tỉnh khách lầu* tạm nghỉ, chúng tôi rất đ ơn vô cùng.

chủ nhơn
LỤC-TỈNH KHÁCH-LẦU
202 d'Espagne Saigon
kính thỉnh

Rẻ quá ! Thật rẻ quá !

Một quyển tuồng cải - lương rất có ích cho phong hóa nước nhà, (dày ngót trăm trương giấy láng, có hơn bốn chục bài ca và nhiều câu ngâm) như quyển tuồng Tiết - Liễu lương-duyên của tác-giả Lâm-đoan-Chánh (Cairăng) mà giá bán có năm cắt bạc thật rẻ quá.

Vậy ai là người yêu phong mến tụ đâu, xin hãy mua giùm làm nghĩa.

Các nhà buôn sách đều có trữ bán tuồng nầy.

Mua sỉ có huê hồng nhiều, mau mau viết thơ cho M. Lâm-nguyên-Sĩ, Giáo tập Cairăng (Cầnthơ) mà thương nghị.

P. S. Người nào muốn cho con cháu gái mình theo đường ngay, chửa nẻo vạy, thì đừng co tiếc 0 $ 50.

Hãy hỏi mua cho được quyển tuồng nầy mà cho con cháu gái mình đọc.

Như vậy mới phải là người biết mến thương phong hóa.

Ai đâu ??? Ai đâu ??? ký-giả đây ăm hỏi.

Ai muốn có lời nhiều?
Ai muốn có đồ tốt mà giá rẻ ??

Những nhà buôn Annam mình, người nào muốn có lời nhiều mà được tiếng bán rẻ thì hãy sỷ hàng của CHIÊU NAM VIỆN ở đường Viénot số 16 mà bán lại thì có lời nhiều chẳng sai, tiệm nầy bán sỷ rẻ hơn các nơi. Còn người mua lẻ muốn có đồ tốt mà giá rẻ thì cũng lại tiệm CHIÊU NAM VIỆN mà mua.

Cùng một giá thì đồ của CHIÊU NAM VIỆN tốt hơn
Cùng một thứ thì giá của CHIÊU NAM VIỆN rẻ hơn

Tiệm nầy bán những là: Máy hát từ 35 $ sắp lên, đĩa hát, đèn dầu chưng cất thạch, từ 8 $ sắp lên 18$, chung nickel từ 1$, 80 tới 6$, đèn treo vách từ 1$20 tới 1$80, đèn manchon thứ 10$ thứ 30$; đèn manchon treo 26$; kiến mắt gọng vàng từ 1$50 tới 2$40, gọng đồi mồi 0$60. Đồng hồ reo hiệu tây, thiệt rẻ 2$50 một cái; đồng hồ để bureau 6 phân 1/2 3$60, đồng hồ Régulateur 20$ đồng hồ CARILLON WESMINTER thiệt gốc 72$, đồng hồ bỏ túi bằng vàng Huê kỳ có giấy bảo lãnh chạy 5 năm 7$, bằng kẹt kim trắng có giấy bảo lãnh 8 năm, chạy 8 ngày; 8$, đồng hồ bán đêm được: 8$50; Đồng hồ đeo tay bằng vàng Huê kỳ hiệu CARR 8$, lưới may mùng, thước địa bộ rạp dụng khổ 1m40: 1$90 một thước, khổ, 2m25 1$ một thước nón nỉ bibi nhỏ từ 2$ tới 5$50, bibi lớn từ 3$80, tới 6$, v. v., còn nhiều món khác kể không xiết. Còn bảng Tàu tây theo giá chợ.

Thư gởi thì đề cho: PHAM VAN NGOC,
Directeur de la maison CHIÊU NAM VIỆN, 50 rue Viénot Saigon
Téléphone 565.

BAZAR GIAO YÊN Phạm-văn-Hiền prop.
106, Boulevard Bonnard, Saigon

Giá ít mónhàng

Kiénovale t. khéo	5$00	Jardinière int. vert bl.	8$75	Tàu bườm nacre Récl.	3$20
Surtout ovale	4 50	Plateau p. jardinière	8 75	Mây bay bronze Récl.	0 05
Porte fleur 2 corneta	2 50	Jatte tương tợ coupe	6 00	Fleurs p. jardinière R.	0 15
Porte fleur 1 cornet	1 40	Hộp al. để d hộp sữa R.	0 40	Mousse paquet R.	0 15
Service liqueur uni	4 50	Hộp đựng vàng laqué R.	1 95	Porte montre argt.	1 60
Service liqueur décoré	5 50	Hộp thuốc xỉa laqué R.	0 38	Service fumeur al. R.	1 20
Service liqueur taillé	5 50	Hộp đồ thuốc annam R.	0 65	Bình mực 1/2 cris R.	0 50
Pendulette argenté	5 50	Vase suôn đích hau	0,60 2	40	Faux col 0,30 à 0 60
Pend. argt. réveil	8 00	Bottines Baim. noir R.	8 90	Nœud à rouer 0,60 à 1	20
Coupe để bánh v. coul.	2 50	Bouller Richelieu verni	7 50	Régate à nouer 0,80 à 1	60
Đĩa để bánh 2 thứ	1 90	Bouller richel. jaune	6 90	Nón nỉ large, bord 3,50 à 7	95
Seau à glace argt.	2 80	Bouller rich. chev. gl.	6 50	Casque rond trắng	4 50
Bau carafe taillé	2 50	Đồng hồ car. wes. 6 g.	55$ 65$	Casque colon long	6 50
Mâm alu. 7$30, 2$50,	3 30	Đồng hồ car. w. 8 g.	75 00	Casque Durbar nỉ 5,50	6 50
Hộp đựng vàng 0$75 à	1 00	Horl. car. w. 8 g. 2m20	200 00	Vase Cornet d'oiseau	1 50
Chén đựng cao khô	0 45	Chậu marb. 4 bờ cáu	9 50	Vase miệng tôm	1 50
Surtout 4 cor. Réclame	4 60	Jard. int. vert 37 c/m	5 00	Fleurs artificielle 0,08 à	0 40
Surtout 3 cor. Réclame	4 00	Encre stylo waterm. R.	0 30	Lampe haut parfaite	5 50
Surtout 1 cor. Réclame	2 80	Xát nha đu thứ 0,08 à	0 50	Lampe basse décorée	2 50
Quart alum Réclame	0 20	Fume cigarette amb. R.	0 30	Lampe basse Réclame	1 90
Seau p. chamb. Réclame	1 95	Legumier để cơm 0,75	1 00	Carafe cristal Réclame	2 40
Loto 48 cartes Réclame	1 00	Hình football bronze	20 00	Verre à pied cris bord R.	0 50
Jeu course 6 ch. Récl.	1 95	Album p. c. p. 100 pl. R.	0 60	Hình Napoléon br. 2,00	2 50
Lion bronze Réclame	2 50	Porte journ. laqué R.	1 50	Hình Napoléon biscuit	2 20
Etui cigarette cuir	1 80	Chaine montre 1,90 à	2 50	Barrette filette 2 thứ R	0 10
Ống bôm con nít	0$60 à 1	10	Khuôn bánh lo kiểu	0 03	Áo quan matelot có sọc	4 50
Val. cuir jaune 12$00 à	18 00	Vase coul. mg đúng R.	0 75	Áo quan matelot nỉ	3 50
Hộp chữ in caout. Récl.	0 80	Vase chg nick. paysage	5 00	Áo quan filette brodarie	2 50
Phấn đ. mặt voyage R.	0 20	Casquette drap	1 00	Khăn choàn velours	5 00
Mền nỉ trắng 2m20x2,45	17 00	Nón rơm con nít	1 80	Khăn choàn laine trắng	3 50
Mền nỉ sọc 2m20x2,45	15 00	Mền gòn cô bông	2 50	Carte postale 0,01, 0,03	0 05

Envoi contre remboursement à l'intérieur

Gởi mà món nào không vừa bụng, có trả lại, cũng vui lòng tiếp lấy

BAZAR GIÁO YÊN lảnh nhuộm đồ hàng, bận cũ rồi, nhuộm ính đồ mới

Mandat quí khách có gởi cho B. Giáo Yên, xin biên cho Phamvanhien lảnh

Cũng còn nhiều món hàng khác, ít chỗ kể không đủ

Hộp thuốc xỉa aluminium mới lảnh hỷ tàu nầy 0$40 và 0$30, sực giá 0$35 và 0$28

A. DENHOLM
N° 36-38, Rue Lefèvre N° 36-38
SAIGON

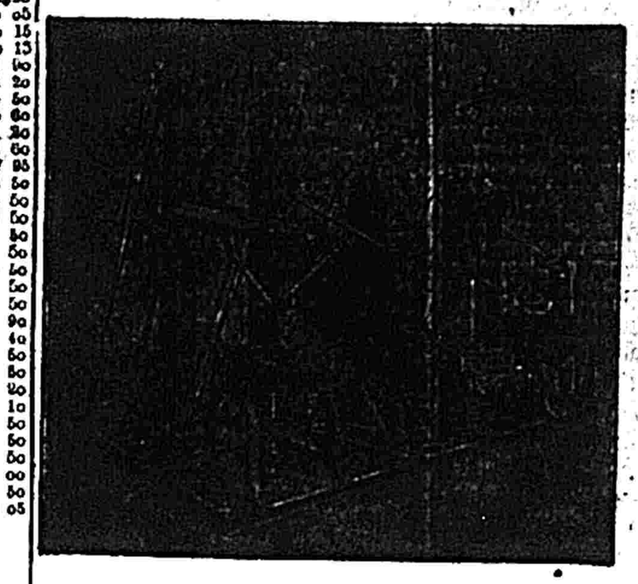

NGUYÊN GIÁN MÁY — ĐỒ PHỤ TÙNG — ĐỒ THAY ĐỔI — DÂY TRÍCH KMERIE — VÂN VÂN — MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG — MÔ-TEUR NỔI SÓ-DE V. V. GIÁ PHẢI CHẲNG

Công-ti Quản-hạt đại thương
Công ti nặc-danh vốn 30.000.000 quan

Grands Magasins Charner
SAIGON

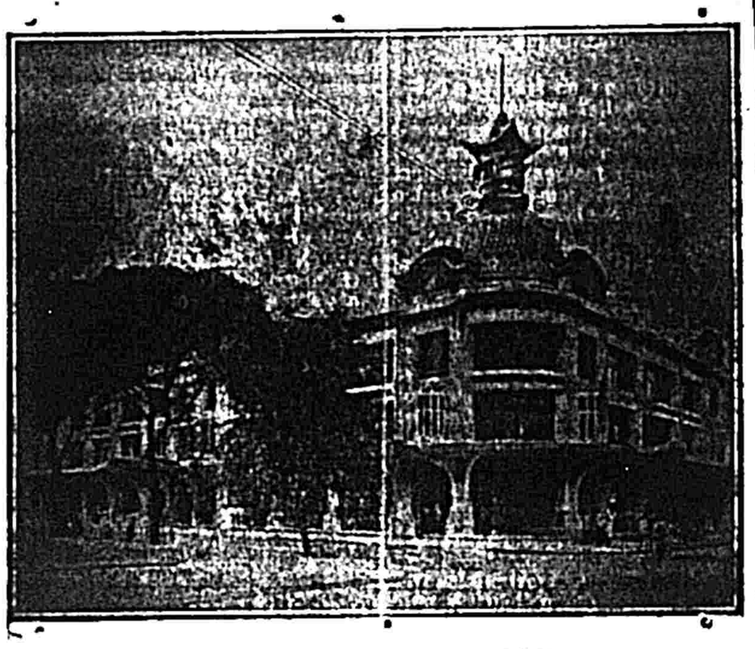

Ngày thứ tư 12 Août và mấy ngày kế đó

Bày ra bán rất nhiều thứ rượu ngọt danh tiếng
của ERVEN LUCAS BOLS

Thượng tửu

Abricot Brandy	mỗi ve	27 quan	Curacao orange gắc	mỗi ve	28 quan
Cherry Brandy diệu	»	25 »	Kummel	»	23 »
Cherry Brandy gắc	»	28 »	Marasquin	»	21 »
Crème de menthe	»	27 »	Peach Brandy	»	28 »
			Old tom-gin	»	22 »
Crème de Cacao choua	»	27 »	Spécial dry gin để		
Curacao trắng gắc lâm	»	28 »	làm cocktails	»	22 »

Rượu có cốt Cognac ngon

Cherry Brandy Grand Cognac	mỗi ve	35 quan
Curacao Grand Cognac	»	35 »

NÊN THỬA DỊP BẠC LÊN CAO
Sự chắc thật làm nên sức mạnh của bổn hiệu

Điện-tín: MAGCHARNER — Dây thép nói { Nói lại sở quản-lý số 140 / Nói lại sở buôn-bán số 543

Thùng thơ số 528

MUA MỘT LẦN MỚI BIẾT

Thật vậy Muốn biết tiệm nào bán rẻ phải cả mua một lần mới biết được Chúng tôi chẳng hề dám khoe khoan, song chúng tôi dám hứa cùng lòng tiệm chúng tôi vẫn bán rẻ hơn các nơi mà cách tiếp đãi quí khách cũng hết tình niềm nở.

Tại tiệm chúng tôi có bán đồng: Đồ CARILLON WESTMINSTER đồ trưng đẹp lắm Có bán máy hát xoàn và kiểm, đủ kiểu, máy thật tốt, và có trữ đĩa hát cái lương nhiều bài bản. Cùng có trữ nón Casque hiệu «LE COQ GALLOIS» thật nhẹ thật khéo và «FORME ANGLAISE» thật chắc thật bền, có những đồ nấng pha lý như bầu đựng nước, ly, và đồ Aluminium tốt lắm. Chúng tôi lại có trữ bán các thứ đồng hồ Huê kỳ, chưng cẩm thạch, cao có thấp có, có hoa li da tây, có đồng hồ rẻ, đồng hồ tay, và trái quít, cây rất đúng giờ máy móc bền bỉ, nên có giấy bảo lãnh 5 năm

Tiệm chúng tôi có làm Đại lý giày Tây hiệu «ÔNG COP» là thứ giày của hãng Richaud bán lúc trước, có áo sơ mi, cols, régates, nœuds, vớ tơ vớ cái, đủ các thứ màu, lại có nhiều thứ áo Pardessus cao su và gabardine, đã chắc mà lại rẻ nữa

Tiệm chúng tôi có bán xe máy hiệu C A P, là thứ xe thiên hạ ưa dùng hơn hết vì nó chắc mà nhẹ, và giá mỗi cái có 48$ thôi.

Chư tôn ở lục châu có dịp đến Saigon xin mời đến xem cửa hàng chúng tôi một lần cho biết, chúng tôi lấy làm hoan nghênh lắm. Và nếu muốn biết ở đâu bán rẻ xin cứ đến.

BAZAR PHAN-THANH-BIÊN
số 54 đường Viénot
giáp phố Chà bán vải ngan Chợmới Saigon

Coi tướng người có tiếng

Trần-kiêm-Tiền tiên sanh là người tỉnh Quảng đông, ở miễu Thành-Hoàng mấy tháng nay đi lục tỉnh mới và có lời kính cáo chư quí vị khán quan xin nhà giám Tôi coi hồi khôn cùng coi tướng số, đoán việc nghèo giàu, số mạng, danh phận chẳng một lời dua nịnh Xin chư quí vị muốn biết sanh tử cùng các việc hậu lai, xin tạm bước ghé vào thì hiểu rõ. Khán tướng định giá. Tôi có người cắt nghĩa ra lời biện bạch không sai, chẳng hề thêu dệt.

Tại đây có cái đầu hình 100 tuổi treo ón bằng vải và bàn tay, thì mới phải là Trần-kiêm-Tiền, khéo lắm không phải đồ làm bậy mà ăn tiền đâu....

TRẦN-KIÊM-TIỀN
208, Rue d'Espagne, 208 Saigon

TRAN-LONG
TIỆM ĐÓNG GHẾ MÂY
BOTINIER
Réparation des Raquettes
Rue Turc n° 14
SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi, vẫn có một nghề làm ghế mây theo kiểu Hồng-kông, ghế dài, nghế dựa, ghế ngồi, lớn có nhỏ có, đủ thứ, đủ dạng rất khéo rất đẹp. Có sửa vợt mây, đồ đánh trái lăng: giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin liệt-vị đến chơi tôi vui lòng tiếp đãi

Trần Long, *Cẩn bạch.*

ANCIENNE MAISON PHÚ-TOÀN
ĐÓNG GIÀY TÂY VÀ ANNAM
LE-VAN-BEN
CHỤP HÌNH VÀ RỌI HÌNH RA LỚN
— SAIGON —
17-19 Rue Amiral Courbet (Halles Centrales)

Bánh Quốc-Nữ

Xin chớ lầm tưởng bánh Quốc-Nữ cũng như bánh bán của khách-trú xưa nay; bánh Quốc-Nữ là bánh làm rất tinh khiết lại có beurre, sữa bò, chocolat và vanille, ăn không khí nhẹ phá bụng.

Vậy quí ông quí bà, khi có dịp đi đám cưới, tân gia, tân quan, hoặc kỵ cơm chí chi, xin nhớ mua vài đồng bạc bánh lẻ, hoặc năm ba hộp bánh nguyên, trước cúng, sau đem ra đãi khách, thì rất đẹp mặt vô cùng.

Lại lúc đến kinh thành sở việc, khi ra về xin quí ông quí bà, nhớ mua ít nhiều về cho bà con, em cháu, ngõ giúp giùm cho công nghệ gái nhà Nam được mau tấn phát.

Có trữ bán tại nhà tôi, và tại tiệm bán hàng tây, hàng tàu, của chú tôi, là M. Nguyễn-khắc-Trương, ở đại lộ Bonnard, số 82.

NGUYỄN-THỊ-THÂN
Propriétaire de la Fabrique de Biscuits Quốc-Nữ
13 Rue Lagrandière
Saigon

COURS PRATIQUES de COMPTABILITÉ et de DACTYLOGRAPHIE
NGUYEN-VAN-MUI
10, Rue Martin des Pallières, 10
En face de la gare de Dakao
SAIGON

Nam-nghĩa-lợi dit Thai-son-qua
DENTISTE
ANNAM TRUNG RĂNG
110, BOULEVARD BONNARD, 110
Chợmới Saigon

BÁN TẠI TIỆM
Trần-quang-Xuân
158, rue d'Espagne (chợmới)
Saigon

Đèn-điện bỏ túi có piles
Đèn xemáy, đèn rọi đủ thứ
Piles bên Tây mới qua thật tốt
Các đồ tạp hóa và giày dép Bảo kỳ giá nhẹ.

H. DELPEYRAT
Khi trước là Hãng E. POURTOU
Số nhà 33 bis, 35, 37, 39
đường Amiral Dupré Saigon
RƯỢU CHÁC, RƯỢU MẠNH
RƯỢU KHAI VỊ, RƯỢU TIỂU-BỔ

Tiểu-thuyết

MÙI GƯƠM CỦA NGƯỜI HIỆP-KHÁCH

Dịch giả: NAM-KIỀU

HỒI THỨ V

Mượn giặc Hướng-mã
bắt lấy Tiểu thơ

(Tiếp theo)

Hay đâu tin ấy lọt đến tai Mỗ-vũ-Nghi, Mỗ-vũ-Nghi liền bàn với Bảo-thành-Nhơn rằng: ta vì Phượng tiểu-thơ mà phí bao nhiêu tâm-huyết, đã đem Tôn-Bội hãm vào tội chết, nay lại nghe lão Phượng định ngày 13 nầy đem gia-quyến qua Hồ-Quảng ở với em là Phượng-Lâm, nếu gia-quyến y đi Hồ-Quảng, thì một vị tiểu-thơ như gấm như hoa kia sẽ bị lạc vào tay kẻ khác.

Bảo-thành-Nhơn vội vàng đứng dậy nói rằng: tưởng thế nào kia! chớ thế ấy thì thật đáng mừng cho công-tử.

— Cớ sao ngươi lại bảo rằng đáng mừng?

— Không phải tôi dám nói pha lờn, Công-tử hãy nghĩ đó mà coi: nếu lão Phượng ở nhà, thì Công-tử khó bề được cùng Phượng tiểu-thơ hoàn hôn; nay y đem gia-quyến đi xa, tiểu-thơ tất có ở trong, ấy thực là trời giúp Công-tử có dịp thi-hành đó! Mỗ-vũ-Nghi nghe nói có lẽ, bèn hỏi nên dùng kế gì?

Bảo-thành-Nhơn nói: có sẵn kế định ở đây. Công-tử phải đeo cái lốt giặc Hướng-mã mới xong.

— Mình là con quan Tể-tướng, danh giá như trời, lỗ đâu lại làm anh cường-đạo sao tiện!

— Công-tử lầm rồi! Có lẽ nào tôi xúi Công-tử làm anh cường đạo, nếu quả thiệt là cường đạo, thì không những Công-tử, đến cả chúng tôi cũng không thèm làm, chẳng qua là tùng-quyền trong một lúc mượn cái danh đại đạo để cầu được Phượng tiểu-thơ đó thôi!

— Vậy thì làm thế nào?

Công-tử đem bọn gia đình, giả làm quân hướng mã, ra phủ Khai-phong, cách thành độ hơn trăm dặm, có một chỗ kêu là Thượng-đạo, thuộc địa phận thôn Lan, trong thôn dân cư có độ hơn trăm nhà, Phượng-công đi dọc đường, tất dừng lại đó trú chân, chờ khi y khởi hành, sẽ dòn đường cướp lấy tiểu-thơ, khi đã cướp đặng rồi, mặc Công-tử muốn sao thì muốn nào ai biết đấy là đâu!

Mỗ-vũ-Nghi nghe nói, vỗ tay cả cười: Hảo-kế! Hảo-kế! Đoạn chọn lựa gia đình 33 đứa, Mỗ-vũ-Nghi cùng Bảo-thành-Nhơn, đem theo các đồ binh khí, đến ngày 13 cất lên đi trước, ẩn nấu tại trong thôn, cho người dò thám tin tức bên Phượng công.

Đây nói về Phượng-công tới ngày 13, làm lễ lạy tạ gia-tiên, rồi giao nhà cho một tên quản gia coi sóc. Bây giờ phu nhơn và tiểu-thơ cùng bọn thị nữ đều lên kiệu ra lối cửa bắc, noi theo con đường lớn Hồ-Quảng mà đi, trời gần tối thì đến địa phương thôn Lan, tên phu kiệu nói với Phượng công rằng. chiều trời đã tối, mà đường rừng, vậy phải ở đậu lại đây sáng mai sẽ đi sớm. Phượng-công nói: ta muốn đến ngay Hồ-Quảng, nhơn đêm nay có bóng trăng, thôi cứ kéo ngay đi cũng được.

— Bộ hành trong khi ban đêm, ngộ có xảy ra sự trộm cướp gì thì sao?

Phượng-công cười nói: ta đường đường một ông quan phủ, trộm cướp nào dám màng đến mà sợ! Phu kiệu thấy thế, không dám sai lời, liền ở đỗ lại, dùng cơm rượu xong xuôi, rồi cứ noi đường lớn mà đi, gia-đình nhà họ Mỗ do thám đã được minh-bạch, liền về báo với chủ, Bảo-thành Nhơn mừng reo lên rằng: thực là lương duyên tự trời đưa lại! Mỗ-vũ-Nghi bèn đem người nhà ra khỏi thôn Lan, đến một chỗ vắng người, lấy mực bôi lọ mặt, lấy khăn trắng quấn đầu, tay cầm binh-khí, Khi đó Phượng công cỡi lừa, nón đi chậm, Mỗ-vũ-Nghi cỡi ngựa, nên đi mau, ra khỏi thôn Lan hơn 40 dặm thì lần-lần đuổi kịp, Bảo-thành-Nhơn lại hỏi người do thám biết chắc kiệu nào là kiệu của Tiểu-thơ, liền dặn-dò gia-đình, cốt sao sấn vào cướp được kiệu ấy là đủ. Bây giờ Bảo-thành Nhơn quát lên trước, tên đánh ngựa của Phượng-công trông thấy, nhận được mặt, liền thất-kinh kêu to lên rằng: hỏng rồi! Giặc Hướng mã lại đây rồi!

HỒI THỨ VI

Giữa đường bỗng
thấy bắt bằng mà tha!

Bấy giờ Phượng công thấy người đánh ngựa kêu lên thế, liền vội-vàng hỏi cớ sao mà biết, thì tên đánh ngựa đáp rằng: vừa rồi có một đôi ngựa xông lên phía hữu, rồi lại quay qua phía tả, đó là ám-hiệu của giặc Hướng mã rồi! Nói chưa dứt lời, thì phía tả lại có một đôi ngựa xông lên, Phượng công thấy thế, trong bụng cả kinh, kêu người nhà khiêng kiệu phu-nhơn và Tiểu-thơ đi vào khoảng giữa. Bỗng nghe một tiếng pháo nổ, hai bên đồ ra vô số những quân Hướng-mã. Phượng-công luống-cuống không biết tính thế nào, đánh phóng ngựa lên trước kêu to lên rằng: liệt vị đại vương! chúng tôi không phải là khách buôn, chỉ vì tránh nạn mà tới đây, không có của cải gì cả Xin đại vương làm ơn mở đường cho chúng tôi đi.

Một tên trong bọn ấy quát to lên rằng: bây muốn đi đâu thì đi, song phải có tiền mãi-lộ nộp đây mới được.

— Chúng tôi thiệt chỉ có mấy lượng bạc và mấy bộ áo-quần, nếu đại-vương không tin, chúng tôi xin dâng nộp.

— Bây phải nộp cả cái xác của bây thì mới đi thoát được!

— Đại-vương lầm rồi! Tự xưa tới giờ, cướp lấy của chớ không ai nỡ cướp lấy tính-mạng người ta bao giờ! Xin Đại-vương ra ơn cho chúng tôi được chút sống thừa, Bảo-thành-Nhơn nghe vào tai Mỗ-vũ-Nghi mà bảo rằng: Công-tử bất tất phải nói dông dài với lão già ấy! làm chi! Cứ dẫn mấy tên gia-đình sấn vào cướp lấy con gái lão là đủ. — Mỗ-vũ-Nghi nghe theo lời, đem bọn gia-đình từ phía hữu xông tới.

(Còn nữa)

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38.—CHOLON

Dây thép nói số 658 — Đánh dây thép chữ đề: Nhị-Thiên-Đường, Cholon

CÓ BÁN CÁC THỨ THUỐC CAO, ĐƠN, HOÀN, TÁN, RẤT TỈ MỈ HIỆU NHƯ SAU NAY

PHỤ-QUẾ-BÁT-VỊ-HOÀN

Phàm con người mà thủy hỏa hòa bình thì ít hay sanh bịnh.

Bởi vậy cho nên phải dùng lục-vị là đồ nhuận thủy Phụ-quế là vật bổ hỏa mà điều bổ chơn dương.

Vì cái máy sanh huyết đều do nơi trong hỏa, ở trong hai trái thận một điểm chơn dương gọi là mạng môn, tức là chỗ tương hỏa ở mà gìn giữ lấy mạng người; cho nên người mà sanh yểu sống lâu, chết yểu, hoặc có thai cũng không đều do nơi mạng hỏa.

Thuốc nầy bổ bổ thận mạng chơn dương, giúp hỏa trợ tỳ, tiêu tán âm tà, thông trị chơn dương.

Những kẻ tinh huyết khô kiệt thương hay đau lưng mỏi cẳng, hoặc kém thủy mà sanh đàm rồi hóa ra chứng ho, hoặc nhức đầu xây xẩm, lỗ tai lùng bùng, chiêm bao di-tình, khô cổ rán lưỡi, đau nóng nhức răng, xanh xao vàng vọt, hoặc thân dưới ngứa ngấm sanh ra ghẻ chốc vân vân, các chứng thầy đều dùng được.

Mỗi lần uống bốn chỉ, uống với nước muối mằng mằng.

Kị ăn cải trắng và những đồ lạnh lẽo ngưng trệ.

Chư tôn có mua thì hãy nhìn cái nhãn hiệu ông Phật một cha tiệm Nhị-Thiên-Đường thì khỏi lầm đồ giả.

Mỗi hộp giá là. . . . 0$35

ĐINH KHẤU-LÝ TRUNG HOÀN

Thuốc hườn nầy chuyên trị nam phụ lão ấu, hàng trệ hỏa bất sanh, thổ dương hư khí nhược; hay đau xốc bông, trạo trực muốn mửa, tạng phủ bất điều ăn uống không tiêu; bịnh bàu khiếm bổ, mạng môn hỏa suy; tỳ hư vị yếu, đau bụng la chảy; ăn uống chẳng ngon, hình thể mỏi mệt; ban đêm hay ho, ban ngày đàm nhiều; hoặc ăn uống quá độ mà sanh bịnh trùng hàng; hoặc ăn đồ lạnh lẽo sống sít, ngưng trệ, rồi bất mửa; hoặc cảm hàng tay chơn rung rẩy; hoặc nguơn khí bất điều, tinh-thần suy kém, v. v.... thầy đều trị được.

Phải dùng nước gừng lùi mà uống với thuốc.

Nói tóm một lời là thuốc hườn nầy có tài ôn trung phù dương; hễ uống nó được thường thì nguơn-khí điều hòa, tinh thần bội trương.

Bổn đường đã gắn công tìm kiếm các thứ dược-liệu cho thiệt tốt thiệt hay phối hiệp lại mà chế ra thứ thuốc hườn nầy, thiệt là công hiệu như thần, bá phát bá trúng.

Chư tôn có mua thì xin phải nhìn cho kỹ cái nhãn hiệu ông PHẬT kẻo lầm đồ giả.

THANH-TÂM NGƯU-HOÀNG-HƯỜN

Thuốc nầy chủ trị nam phụ lão ấu, thần linh mê sảng đàm chặn hoặc trúng phong trúng khí bất tỉnh nhơn sự, ngậm miệng cắn răng, con mắt lác lưng, tay chưn quíu rút, trúng thử phát nhiệt, ác-khí xông nhằm phát cuồng nhảy nhót, giựt tay giựt chưn; nhẩu nhảo ho hen, long óc nhức đầu; xây xẩm tối mắt, nhức nhối cả mình; hoặc bị sơn phong chướng khí, đau thất ruột gan; phong đàm ngăn trệ, khí huyết chẳng thông; thần hồn phách ám, nằm ngủ chẳng yên v. v... Như thiết các chưng bịnh nguy cấp phải dùng thuốc nầy; ấy là một thứ thuốc khởi tử hồi sanh, phò nguy cứu cấp, công hiệu như thần.

Hễ uống nó vào thì thanh tâm trừ đàm, đã thông cửu khiếu lại tiêu trừ các dịch tức khắc an nhiên.

Chỉ như con nít mà bịnh kinh phong, cảm mạo phát nhiệt, sanh bịnh dạ đề, khò khè ọc sữa, tích trệ đau bụng thầy đều dùng được.

Người lớn mỗi lần phải uống một hườn, như bịnh đau lâu phải uống gia bội; uống với nước gừng.

Con nít phải uống nửa hườn, nấu lá bạc-hà lấy nước cho uống với thuốc, hoặc hòa với sữa mà cho uống, hoặc thoa nơi núm vú mà cho nó bú, hiệu nghiệm như thần.

Phương thuốc nầy từ được Tổ truyền đến đây, bổn đường hằng gia tâm nghiên cứu rồi chọn những thượng phẩm dược liệu tuân y theo phép chế ra mà làm hườn; uống chứng nào hay chứng nầy.

Kị ăn cá và rau cỏ sống sít lạnh lẽo và cũng kị đồ bằng sắt.

Đờn-bà có thai chẳng nên dùng

GIÁ

Hộp gấm	4 hườn	1$00
»	2 »	0 50
Hộp cây	4 »	1 40
»	2 »	0 70

NHỊ THIÊN ĐƯỜNG TIÊU-THỰC-HOÀN

Chuyên trị nhứt thiết các chưng bịnh thuộc về bao tử, ăn không tiêu, hoặc ăn đồ sanh lảnh rất nhiều, sanh ra bịnh no hơi, tích-tụ bần thần, đau bụng, lâu ngày làm cho thân thể gầy mòn yếu đuối, ăn uống không biết mùi. Uống thuốc nầy dần dần khai vị tấn thực, trở nên tinh-thần khoái sảng, khí huyết điều hòa, thật là một phương thuốc chí bửu có danh trong thiên hạ.

CÁCH DÙNG

Dùng với nước trà;
Mỗi ngày uống 2 lần;
Mỗi lần uống 2 hoàn;
Uống trước bữa ăn 15 phút đồng hồ.

Giá mỗi hộp 10 hườn là: 0$50

AN-THAI-HOÀN

Thường người đàn bà có thai khí-huyết suy yếu, không thể giúp dưỡng thai nhi, thì hay sanh ra bịnh ụa, nhợn, (ác-trở) chóng mặt, bần thần, hễ nhọ thì làm ra chưng tiểu sản, lạc sản, ấy cũng bởi khí huyết suy nhược vị khí chẳng hòa, làm cho thai nhi k[illegible] mà phải sanh ra những chứng bịnh hiểm nghèo, thậm chí không phương điều trị.

Bổn Đường nghiên cứu ra hoàn thuốc an thai nầy cứu những bịnh kể trước đó xưa nay rất nhiều. Vậy những người đàn bà có thai nên phòng bị khi mới có các chứng kể trên đây, [illegible] đạo hòa sanh của trời đất, và dùng thuốc nầy trước khi có thai không lo điều chi bất trắc.

Cách dùng.— Mỗi lần uống 1 hoàn, sau khi 2 bữa ăn, uống với nước trà. Giá mỗi hộp 2 hườn là. . . 0$30

BẠCH TRƯỢC-CAO

Thuốc nầy để trị các chứng bịnh lậu; hoặc đái gắt, lậu mủ, hoặc trắng, hoặc vàng, hoặc lậu kô, lậu huyết chảy ra dầm dề, cứ theo phép mà dùng thì hết lại trừ dặng các chứng bịnh độc.

Trị bạch đái hạ rất thần hiệu.— Kị thai.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống ba lần, mỗi lần nóng chừng 1 muỗng nóng cà-phê. Cử ăn đồ chiên xào, cay nồng nầy, rượu cũng không nên uống.

Mỗi hộp giá là. . . 0$60

Thiệt-nghiệp-xưởng
P. NAM

Đường Pellerin môn bài số 142-144

SAIGON

Bổn hiệu chuyên việc tu bổ máy [illegible] đủ kiểu.

Rèn sắt bông và các thứ kim khí rất huề lệ.

Sơn sung và đồ cao thử khí giái.

CHUYÊN NGHỀ — Mài dao lộn [illegible] mài kéo, dao cạo, vân vân, đồng [illegible] ổn đổi mài thật bén. — *Soudure autogène.*

[illegible] các đồ phụ tùng theo kiểu vở [illegible] đường và đúng chữ.

[illegible] GIƯƠNG SẮT

VÀ ĐỒ DÙNG NGOÀI HUỲ-VIỆN LÀM ĐỒ BẰNG SẮT

[illegible] ngõ và rào sắt, cửa và rào sắt [illegible] kiểu, [illegible] cao mà [illegible] và kiểu thường. [illegible] và chìa khóa thiệt chắc.

[illegible] đồ thâu lôi (paratonnerre) [illegible] và sửa máy móc xe-hơi, xe [illegible]

[illegible] đồ gởi đi Lục-tỉnh.

[illegible] việc tàu kỹ lưỡng mà giá rẻ.

Tiểu Thuyết
« DUYÊN PHẬN LỠ LÀNG »

Tôi có gởi bán ở các gare xe điện từ Chợ-lớn tới Bà-chiểu và nhà bán sách Lê-Mai Như ở lục tỉnh ai có mua sỉ và mua lẻ, xin viết thơ cho M. Đoàn-văn-Hai, Nhựt-Tân-Báo.

HOTEL D'ANNAM
Nam-Việt Khách-Lầu
N. 77 à 80 Boulevard Charner
9 à 15, Rue Caraboelli
Đường Kinh-lấp, đường Caraboelli
SAIGON
HUỲNH-HUỆ KỲ, Chủ tiệm.

Kính cùng Quí khách rõ: tôi dọn một tiện nghi hiệu là HOTEL D'ANNAM (NAM VIỆT KHÁCH-LẦU) phòng rộng mát và [illegible] có dọn phòng ở từng dưới [illegible] tiện Quí-khách, xin Quí-khách thừa [illegible] Saigon xin đến tiệm tôi mà nghỉ lấy [illegible] thả lắm.

Lại tôi mới mở thêm một giải phòng [illegible] rất mát mẻ tại đường Caraboelli, [illegible] hàng Lương-Hữu từ số 9 đến số [illegible]

HUỲNH HUỆ KỲ, Chủ tiệm.

Xin ghé mắt!!!
TÁI PHÁT KHÁCH-LẦU
CỦA M. TRẦN-XÃO dit KHÁ

Kính cùng quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô cùng lục châu quân-tử đặng rõ:

Bấy lâu nay tôi chán nghề sự chê khen thế cảnh của khách lầu, nên nay tôi chẳng nệ hao tốn ráng sức lập một cái phòng ngủ hiệu là TÁI-PHÁT KHÁCH-LẦU ở tại đường Tăng-đốc-Phương môn bài 44 và 46 Cholon. Phòng vì rất thanh-khiết lại sáng-sủa, và mát-mẻ lắm; tiền phòng tôi lấy rất nhẹ hơn các nơi, cũng trả sai vặt (boy) đều đã khiến, quí-khách nghỉ nơi phòng đều đặng vừa ý.

Quí-chức thừa dịp đến Cholon mà ghé tại « Tái-Phát Khách-Lầu » tạm nghỉ thì sao sao quí-chức cũng đặng vui lòng, đã ở gần gare xe-lửa Cholon-Mytho cũng là bến xe-hơi đi các nơi, tiện bề cho quí chức.

Tôi cũng có lãnh may đồ y phục theo kiểu Langsa và Annam đủ kiểu, lại có bán hàng Tàu, và hàng Bắc tốt nhứt hạng, và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời rất khéo. Trừ những hiệu xe thiệt tốt là hiệu ALCYON, B. P. F., R. F. D., HIRONDELLE, BÉGÉ SPORT, G. A. F., DIAMANT, ROCHET, SPHINX, và có nhiều hiệu khác giá chừng 40$00. Lại có tiệm bán theo Epicerie, Mercerie và có bán rượu tây, bán lẻ theo consommation.

Có xe hơi hiệu de Dion Bouton 10 ngựa mới, kiểu kiểm thời năm 1925. Thừa để cho quí khách du lịch cho đỡ.

Vậy xin mời quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô, thừa lúc rảnh việc xin dời gót ngọc đến tiệm tôi, thì tôi hết lòng hoan nghênh thậm trọng.

Nay kính bạch,
Chủ nhơn: TRẦN-XÃO dit KHÁ.

It được vậy!!

TIỆM NAM CHÂU KHÁCH-LẦU ở tại đường A-MI-RANH CUỘC-BE Saigon là nơi rất xứng đáng cho quí khách ở lục châu đến nghỉ. Mỗi mỗi đều thanh-khiết phòng tho rộng rãi cho mướn tính giá rẻ lắm. Nước tắm không hết.

Boy sốt sắn dễ sai biểu.

Chủ khoan-hòa sẵn lòng giúp qui khách trong mọi đều sở cần.

Thiệt vậy. Quí vị đến nghỉ tiệm NAM-CHÂU đều được như ý cả.

LÂM-VĂN-[illegible]

ĐÈN LỬA KIỂU MỚI
THÁP BẰNG DẦU LỬA

Đèn treo, đèn đứng, đèn treo
Bán tại tiệm
TRẦN-QUANG-NGHIÊM
206, đường d'Espagne Saigon

Thay cũ đổi mới

Kính cùng lục-châu quân-tử, cao giới đồng bào đặng rõ. Bấy lâu cũng nhờ đồng-bào ra ơn chiếu cố, tưởng nghĩa thâm giao, nên mấy anh khách-sang [illegible] chúng tôi đến ngày nay đặng bền vững, cao thấy tên tuổi trong thương trường, thiệt là chúng tôi kết lòng hậu cảm quí khách.

Vì tánh quyền thời cang lắm cũng nặng nên nhơn phần đông trong quí khách đều muốn đến khách sạn của chúng tôi. Bởi có lý cho nên sở phòng càng ngày xem thành ra ít, khó nỗi bài đáp quí khách cho vừa lòng.

Vậy mấy khách-sang của chúng tôi mở ra:

1° Nam-Thành Khách-Sạn ở đường Colonel-Grimaud số 21 và 23;

2° Nam-Trung-Khách-Sạn ở đường Admiral Lorraine số 103 và 105;

3° Nam-Hưng-Thành Khách-Lầu ở đường Amiral Roze số 18 và 20, đều mở thêm rộng rãi mát mẻ, ngõ hầu khỏi phụ tấm lòng hoài cố của quí khách trong lục-châu.

Mấy tiệm đều ở gần xe lửa Saigon-Mytho, Khách-hàng cũng tại số nhà tiếp rước ho vừa ý đồng bào.

Nay kính ở
Quang-Ký, M. Hiệp

TÂN-THỌ
Tiệm thợ Bạc
NGUYỄN-VĂN-THƠM
Successor, ancienne Maison de Nguyễn-Văn-Giáo
[illegible] rue Schroeder Saigon

Kính cáo cho quí ông quí bà rõ: Nguyễn-[illegible] nay trước của Nguyễn-văn-Giáo, đã qua phần rồi. Nay tôi là Nguyễn-văn-Thơm [illegible] nghiệp cũng làm đồ nữ-trang theo [illegible] kiểm thời, những là: trâm, chuyền, [illegible], chuỗi, bông tai, nốc áo, vòng đeo, kiểu [illegible], nơ bông, nơ đặt, đồng chiếc v... v... [illegible] theo kiểm thời cũng như ngày trước.

Xin quí ông quí bà, muốn đặng món chi [illegible] gởi đến tiệm tôi, hay là viết thơ mà gởi cho bổn hiệu, thì tôi cũng hết lòng theo ý quí ông quí bà đặng món chi thì tôi cũng hết lòng cẩn thận mà gởi đến cho quí ông quí bà đặng.

Kính cáo NGUYỄN-VĂN-THƠM
Successor 75, rue Schroeder SAIGON

FABRIQUE DE CASQUE
FANTAISIE
Vente en gros et en détail
GRAVURE sur MÉTAUX et MARBRE
—:—
TRẦN-DUY-BÌNH
43, Boulevard Charner — SAIGON
—:—
TIỆM LÀM NÓN ĐỦ CÁC THỨ
Bán sỉ và bán lẻ
Khắc các thứ con dấu bằng đồng, bằng đồng và bằng đá cẩm thạch

Duy-Xuân ăn quán
Tại đầu cầu sắt Sadec

Có in đủ các thứ thơ, tuồng, truyện, sách, bằng chữ Langsa và quốc-ngữ. Có in sổ bộ, các thứ giấy tờ về việc mua bán, các thứ danh thiếp, bao thơ, thiệp tang thiệp mời đám cưới v... v...

Có bán đủ các thứ giấy, viết, mực, bao thơ, ngòi viết, thước gạch, gôm, viết chì và đủ thứ sách vở cho học trò các trường dùng.

Mỗi món đều bán rẻ hơn các nhà in khác.

Duy-Xuân ăn-quán,
kính mời.

XƯỞNG THỢ MỘC CHẠM VÀ CẨN CỬA
M. Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA
năm 1910
Đường thành mới LAITHIÊU (THUDAUMOT) Quan 4. Đường Đường mới sáng chạy đi ra

TIỆM NGÀNH CÓ TRỮ ĐỦ MÓN

1° Tại *Mytho* đường mới cầu, mới bến tàu và xe-hơi; 2° Tại *Cholon* đường mới cầu, ngay cửa tàu của khách-trú; 3° Tại *Tràvinh* đường cái, ngay Tòa-bố; 4° Tại *Rachgiá* đường mới cầu, mới bến tàu.

Xưởng nầy có đóng sẵn đủ thứ bàn, ghế, tủ, võng, đều đóng bằng cây danh-mộc mới: Trắc, Cẩm-lai và Gõ mà có tạo nhiều kiểu khác lạ, thêm thêm thật là tinh-xảo, không bỏ giá đắt. Bấy lâu danh tiếng, được chư quí vị hào gia khen ngợi vì sự kỹ-càng chắc-chắn rất vừa lòng.

Kính mời quí khách đến xem chơi, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi nhơn lòng tiếp rước và bài đáp liền.

Mandat và thư thăm gởi đi: NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Laithiêu.

H. Humbert
78, Boulevard Bonnard

Bijoux FIX
ĐỒNG-HỒ HIỆU JAPY

Đồng-hồ treo vách từ 42 tới 50 quan.

Đồng-hồ Régulateurs đủ kiểu từ 270 tới 450 quan.

Đồng-hồ Carillons Wesminster từ 700 tới 1.000 quan.

Đồng-hồ rẻ từ 20 tới 60 quan.

Đồng-hồ treo thứ nhỏ khéo lắm từ 0 60 tới 300 quan.

Đồng-hồ lắc qua lắc lại từ 300 tới 400 quan.

Đồng hồ trái quít hiệu = Lip, Japy, Saint Cyr, Merveilleuse, Uti, vỏ bằng sắt, bằng bạc và bằng vàng từ 27 tới 800 quan.

Đồ bằng vàng, đồ đồ tập thể-thao, đồ đồ chung diện trong nhà.

Tiệm đóng xe
Sửa xe và bán đồ phụ tùng
đường Luro môn bài 99 và 101
(Đất-hộ) Saigon
TRẦN-VĂN-HIỆP, chủ tiệm

Kính cùng Lục-châu quí khách đặng rõ: Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như là xe mui, xe hai bánh, xe kiểu, xe kéo, và cũng có bán các thứ xe cũ sửa lại chắc chắn; có bán đèn xe đủ kiểu, bánh xe cao-su bằng cây giá tị bền tây chở lại, cao-su đặt đủ thay trong bánh, kiểu đèn tây, đồ bắt kẻ xe chiếc và xe song mã bằng đa tây rất khéo và chắc, có bán yên cời, chuông đạp hai tiền, bình đỡ thấp đèn khí đá theo xe. Sơn xe. — và sửa xe.

Cái xin quí khách có dịp đến Đất-Hộ xin ghé lại tiệm tôi một khi, trước coi công cuộc của tôi làm, sau có cần đóng món chi của thiếu mua giúp làm ngời, thì tôi rất cám ơn hạ cố. Còn như quí khách ở xa muốn gởi thơ hỏi thăm món chi cũng giá cả tôi sẵn lòng hồi đáp.

Chủ nhơn cẩn khái.

TÂN TÂN HIỆP THÀNH
Ở tại đường Vienot số 69 ngay chợ Saigon mới
HUỲNH-VĂN-NHUNG, kế-nghiệp

Làm và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời, làm đã mau mà lại khéo, lại có làm ô ăn trầu có chưng bằng đồng xi nikên (Nickelé) quí khách ở Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thơ thương nghị.

Đồ làm rồi sẽ gởi lập tức Contre Remboursement, nghĩa là đem tiền đến đóng cho nhà thơ mà lấy đồ.

HUỲNH-VĂN-NHUNG, cẩn-bạch.